

AUDROS BELAUKIANT

DEBESUOTUMAS DIDEJA

1954 metų lapkričio mėn. 22 d. iš Pekino radijo, staigiai nutraukus maršų muziką, nundėjo nedviprasmiš griaustinis, nukreiptas į Formozos salą, bet skirtas JAV: „Formoza, Formoza, Formoza... sunaikinsime amerikiečius, kaip juos sunaikinome Korėjoje... Niekas negali atlaikyti raudonosios armijos smūgio... Formoza bus išlaisvinta...“

Ant rytojaus Raudonoji Kinija jau praktiškai pradėjo „naikinti“ amerikiečius, nuteisdama 11 JAV karo lakūnų už šnipinėjimą. Maskvos kursto-

kydamos ir raudonosios Kinijos provokacijas, nedviprasmiškai nurodė savo kantrybės ribas — ginti Formozą. Tas Kongreso sutikimas buvo dar paryškintas sustiprinant 7-tą laivyną lėktuvnešiais, įvairiais kitais laivais ir moderniais karo lėktuvais.

Tokie maždaug būtų tarptautinės įtampos didėjimo reiškiniai.

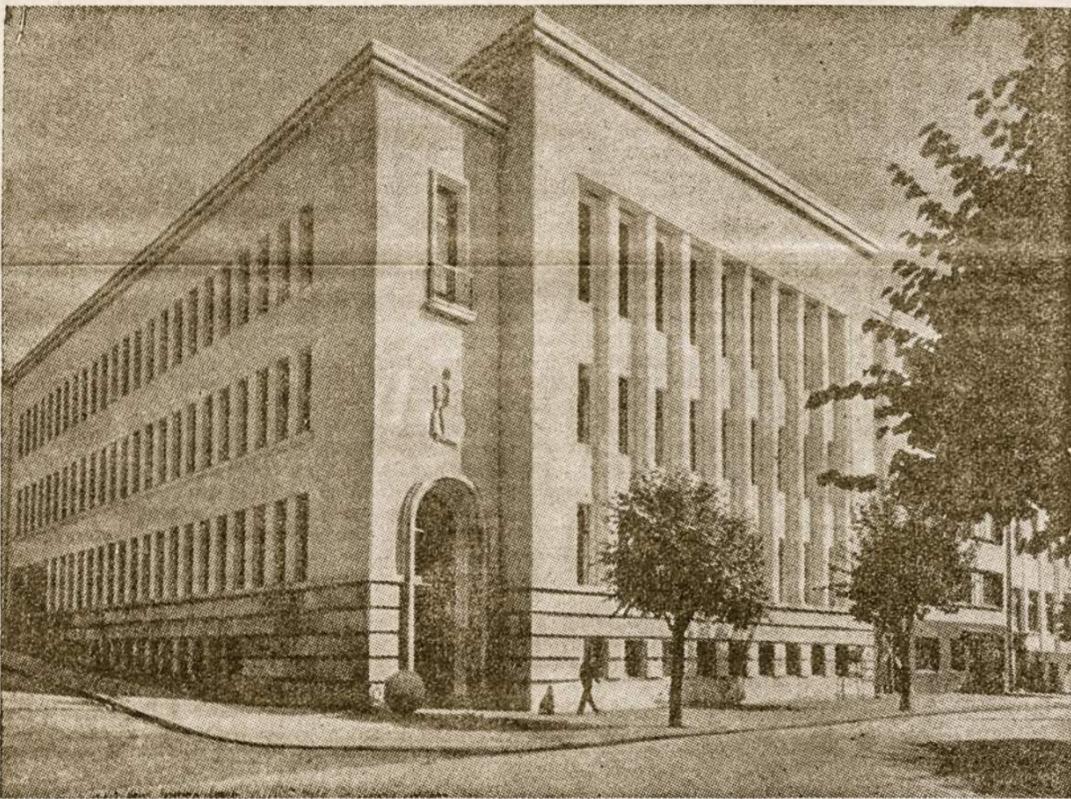
JAV IR KINIJĄ

Kai komunistinis generolas Mao Tse Tung 1949 m. galutinai įsikūrė Kinijoje, priversdamas Čiangkaišeką pasitraukti į

na ir mūsų troškimus ir viltį dėl Tėvynės laisvės.

FORMOZOS PADETIS

Formozos salos paėmimas, jeigu bus ginama 7-to JAV laivyno, atrodo nėra galimas. Jei pažvelgsime į Formozos salą, pamatysime, kad nuo šios salos šiaurės iki pietų tęsiasi kalnynas, su švelniomis plokštumomis ir lyguma vakaruose. Ši aplinkybė lengvintų raudonosios Kinijos armijos išsikėlimą. Tačiau šiame pakraštyje nėra uostų, kurių yra po vieną tik šiauriniame ir pietiniame salos pakraštyje ir abu gerai įtvir-

Prekybos ir Pramonės Rūmai Nepriklausomos Lietuvos laikais Kaune, Duonelaičio gatvė

mas kinų slibinas atvirai ėmė rodyti norįs praryti JAV erelį. Vikingų aimis, Suvienytų Tautų sekretorius, Hammarskjöldas bandė ištraukti nuteistuosius iš slibino nasrų, nors kaip tas pasakų didvyris, grįžo sveikas, tačiau be lakūnų.

Š. m. sausio mėn. 17 dieną, po ištisos eilės pakrančių susišaudymo, buvo smarkiai apšaudyta ir bombarduota Tačeno sala, užimta nacionalistinės Kinijos. Nuolatiniai Čou En Lai grąšiniai atrodė bevirstą tikrove.

Gi sausio mėnesio 24 d. JAV prezidentas pasiuntė Kongresui reikalavimą, prašydamas, kad jam būtų suteikta teisė panaudoti JAV ginkluotas pajėgas Formozos ir Žvejų saloms apsaugoti, jei komunistinė Kinija bandytų jas užimti. Toks įgaliojimas beveik vienbalsiai Kongreso buvo suteiktas Eisenhoveriui. Tuo būdu, JAV, atsa-

Formozą, JAV šaltai ir nesuinteresuotai sekė Kinijos įvykius. Pati JAV gyventojų nuotaika buvo įvairi, vieni tikėjo raudonojo generolo gera valia, nematydami ar nenorėdami matyti už Mao Tse Tung nugaros kruvino Maskvos žaidimo ir kėslų. Kiti rodė simpatijos Čiangkaišekui, o tretis iš viso nekreipė dėmesio į tuos reikalus.

Birželio mėnesį 1950 m. prasidėjęs Korėjos karas jau aiškiai pakreipė JAV viešąją nuomonę. Trumanas stėjo ginti Pietų Korėją nuo raudonojo tvano. 7-tas JAV laivynas buvo paskirtas saugoti Formozos sąsiaurį nuo komunistinio puolimo. Vėliau sekusios Pan-Mun-Jon derybos dar labiau atvėrė akis ir išryškino JAV laikyseną.

Šis JAV politikos kitėjimas ir mums, lietuviams, turi neabejotinos reikšmės, nes stipri-

tinti ir minų saugomi. Pačioje gi saloje yra apie 200.000 gerai paruoštos ir moderniškai apginkluotos kariuomenės; kuri, remiama 7-tojo JAV laivyno, neabejotinai atrems bet kokį įsiveržimą, nes turės laivyno ir aviacijos persvarą. Taip pat nereikia pamiršti, kad visa sala išraižyta gerai strategiškai išvedžiotais keliais, kurie leis greitai ir laiku atlikti reikiamus kariuomenės permetimus. Tuo būdu, jei Rusija nepanorės tiesioginiai įsikišti, netenka laukti, kad komunistinė Kinija įvykdytų savo grąšimus užimti Formozą. Gi tuo atveju, jei Maskvai iškiltų noras ir pačiai išsikišti, neabejotinai tai būtų naujo pasaulinio karo pradžia, nes Anglija, Prancūzija ir bendrai beveik visas laisvasis pasaulis stotų JAV pusėje. Be abejonės, tai reikštų taip pat ir raudonojo teroro galą ir mūsų tėvynėje.

— abc —

KADA ATROFUOJASI LIETUVIŠKAS LIEŽUVIS

Tokia antrašte pradeda Juozas Kojelis, rašydamas „Drauge“ apie mokyklos reikšmę lietuvybės išlaikyme.

Praradimas gimtosios kalbos nėra, kaip daugelis teigia, pirmasis žingsnis į nutautėjimą. Ne! Tai yra nutautėjimo išdava. Pirmą turime atsisakyti lietuviškos knygos ir laikraščio, nedalyvauti lietuviškoje veikloje, atprasti nuo lietuviškos mąstysenos, paneigti savo tautybę, tąsyk kalbos praradimas ateis savaime. Klysta tie, kurie mano šį procesą einant priešinga kryptimi. Kaip nedirbant atrofuojasi rankų muskulai, taip išsijungus iš lietuvių bendruomeninio gyvenimo, jo džiaugsmų ir rūpesčių, atrofuojasi lietuviškas liežuvis. Tiesa, yra (kad ir labai nedaug) ir argentinieškalbi kalbančių gan gerų lietuvių ir kai kas tuomi teisina savo nutautėjimą. Tačiau, reikia manyti, kad argentinieškalbi kalbą lietuvių lietuvių kalbos nebus užmiršę, nes vargu kada lietuviškai yra kalbėję, o lietuviškos minties bendruomenėje bus atsiradę nekasdieninių aplinkybių dėka. Taigi, iš gimtosios kalbos paneigimo galime spręsti apie nutautėjimo laipsnį.

Teisingas prof. Kazys Pakštas, kuris operuoja statistikom ir intucija, teigdamas, jog du trečdaliai tremtinių žūsta arba jau yra žuvę lietuviai. Nutolę nuo knygos, laikraščių ir draugų suaugusieji jau kalba žargonu. Jaunimas, netgi akademinis, ypač labiau izoliuotose ir mažesnėse lietuvių kolonijose savitarpio bendradarbiavime griebiasi ispanų kalbos arba lietuvių - ispanų kalbų „mišrainės“. Mišrainė — geras dalykas ant stalo, bet kalboje — bloga inteligencijos atestacija. O juk daugumas jų visą ar bent didesnę dalį gimnazijos mokslo baigę tremtinių stovyklose. Uoliai juos seka ir pamėgdžioja pradžios ir vidurinių mokyklų mokiniai. Jiems lengviau, nes bręsta svetimos mokyklose ir, pasisavindami svetima kalba paženklintas sąvokas, kartu pasisavina ir nelietuvišką galvoseną.

Tėvai į savaitgalio lituanistines mokyklas, jų organizavimą, lietuviškas stovyklas, kokia yra Villa del Diquėje turėtų žiūrėti kaip į vieną iš priemonių vaiko tautinei sąmonei

ugdymui. Nesinaudodami lituanistinių mokyklų patarnavimu be rimtų pateisinančių priežasčių, jie tautine prasme daro nusikaltimą. Gyvenant svetimame krašte, šių priemonių skaičius yra ribotas, tad kiekvieno sąmoningo lietuvių pareiga būtų lituanistinės mokyklos autoritetą stiprinti, siekiant, kad ji ne tik vaikams, bet tėvams ir patiems mokytojams taptų pilnareikšme mokykla su darbo programomis ir drausme, su visuomenės melle ir respektu — pilnutinio lituanistinio ugdymo integralia dalimi.

Švėsdami spaudos atgavimo sukaktį, kartojame mintį, jog spausdintas lietuviškas žodis iš carų priespaudos nutiesė kelius ir Lietuvos nepriklausomybę. Tad ar kartais šis spausdintas žodis ir mūsų dabartinėje situacijoje negalėtų suvaidinti lemiančio vaidmens? Iš tikro taip. Spausdintas žodis rankose tėvų, kurie ne ant kitų stumia, bet patys prisima tautinę atsakomybę, gali tapti reikšmingesne lituanistinio ugdymo priemone, negu savaitgalio mokykla.

Tėvų pareiga žiūrėti, kad vaikas pirmąjį skaitymo džiaugsmą išgyventų gimtosios kalbos lektūroje. Jei ispaniška knyga jį pirma pavilios, kova už lietuvišką mąstyseną, reikia manyti, žymiai pasunkės, jei iš vis nebus pralaimėta. Reikia žinoti, kad vaikas į knygą pasauli turi būti įtrauktas žymiai anksčiau, negu kad pradeda skaityti. Psichologų teigimu, gablesnieji vaikai, dar nesulaukę 2 metų, pradeda įdomantis knyga. Jie mėgsta kartu su tėvais ją vartyti, žiūrėti paveikslėlius, klausytis aiškinių ir skaitymo. Gal ne viską vaikas pilnai supras, bet šiuo keliu jis pamils knygą ir saugus su ja, tarsi su duona kasdienine. Knyga jam taps džiaugsmo šaltiniu.

Žengiant į naujuosius mokslo metus tėvams ir auklėtojams reikėtų susirūpinti šeštadienių mokyklų tinklo išplėtimu, tinkamo turinio scenos veiklų pastatymu, jaunimui pramogų geru suorganizavimu ir visomis kitomis priemonėmis, kurios prisidėtų prie nutautėjimo pavojaus pašalinimo, bet ypač tinkamos lietuviškos literatūros parūpinimu savo vaikams.

KAIP VYKSTA LIETUVOS KOMUNISTINIMAS IR RUSINIMAS

Kurie iš komunistų yra režimui ištikimiausi, ar visokie „kadru skyriai“, ar „spec. skyriai“, ar vad. „agitpropas“, eiliniams piliečiams būtų sunku tiksliai pasakyti, — pastebė V. Mironas, kalbėdamas su E. bendradarbiu. — Reikia žinoti, kad kiekvienas Kremliaus ponas turi savo asmeninius šnipus, kurie šnipinėja viską, kiekvieną savo Kremliaus kolegos pajudėjimą. Kuris iš MVD sektorių yra pats svarbiausias ir augsčiausias — tatau eiliniams piliečiams irgi nėra lengva nuspręsti. Tačiau komunistinė santvarka jau yra tokia, kad ten viskas-partija, o vyriausybė ne tiek svarbu, nes ji tėra tikta vykdomasis organas — partijos įrankis. Ta pati sistema veikia ir Lietuvoje. Tačiau čia eiliniams žmogui patekti į partiją nėra taip lengva. Viena, reikia dviejų senų partinių rekomendacijų, antra — tenka dvejus metus laukti kaip kandidatui ir atlikti reikalingą „stažą“. Per tą laiką kandidatai pratinami į drausmę, turi atlikti skiriamuosius uždavinius etc. Lietuvoje partinių skaičius siekia apie 38.000, vadinasi, apie 1 procentas. Palyginti su kitais kraštais, tai labai mažai. Be to, iš tų 38.000 miestuose didelį partinių skaičių sudaro rusai ir žydai.

Neteko girdėti tokio komunisto, — pastebė V. Mironas, — kuris būtų nusistatęs tikrai tautiškai ir patriotiškai, kuriam lietuvių reikalai rūpėtų daugiau už komunistinius. Visi jie turi tam tikrą rusofilių atspalvį. Būti partijoje dar neužtenka tikėti marksizma-leninizmu, bet reikia mylėti ir „matušką Rusiją“. Aiškiau tarus, pats rusiškasis komunizmas jau savaime

vykdo rusifikaciją. Pvz. kad ir tas pats J. Žiugžda savo „Lietuvos Istorijos“ makete — kaip išgarbina rusų tautą! Pradėdamas nuo pačios senovės, dar prieš Lietuvos valstybės įsikūrimą nušviesdamas santykius su rusų tauta, jis visą laiką stengiasi įrodinėti, kad realiai — mano, kad viską nulems dvi jėgos: Sov. Sąjunga ar Amerika. Dabar stovi viena prieš kitą, ginkluojasi ir žiūri, kas bus toliau. Žmonės visų tų reiškinį reikšmę gerai nuvokia. Okup. Lietuvos gyventojai, kaip ir daugumas Sov. Sąjungos piliečių, sovietinės valstybės nelaiko tokia stipria — žino, kad daugumas ja yra nepatenkinti. Karo atveju, yra įsitikinę, pasikartotų toks pat masinis ir nelaisvę pasidavimas, kaip 1941 m. Tada tariamai lojalių piliečių daug pasidarytų nelojalūs.

Negalima būtų pasakyti, kad mūsų tautiečiai sirgtų „politikavimo liga“. Suėję savo tarpe pasišneka ir apie kitus dalykus, vis dėlto apie tarptautinės politikos įvykius yra gerai orientuoti ir juos sugeba realiai vertinti. Iš pranešimų per radijus iš Vakarų pirmoji eilė seka politinius įvykius, tarptautinę situaciją, Vakarų santykius su Sovietais, ginklavimosi eigą. Taip pat įdomu, jei atskleidžiamos bolševikinės žulikystės arba tai, kas dedasi pačioj Sov. Sąjungoj, tik Sovietai apie tai nenori skelbti. Mažiau įdomu pvz. visokie pranešimai per radiją apie Edisoną ir kt. Mokykliniam ir akademiniam jaunimui būtų labai įdomu pasiklausyti pačios marksizmo kritikos, tik gal per radiją — dėl laiko ribotumo — tai

KALBA LIETUVAI

VYRIAUSIOJO LIETUVOS IŠLAIS VINIMO KOMITETO PIRMININKAS M. KRUPAVIČIUS 1954 m. KALĖDŲ SVENČIŲ PROGA PASAKĖ Į LIETUVĄ TOKIO TURINIO KALBĄ:

— Sveiki sulaukę šv. Kalėdų ir jų neatskiriama palydovo Naujųjų Metų. Laimė seniai pasitraukė iš mūsų gyvenimo kelių. Dėl to negalim Jūsų pasveikinti žodžiais „laimingai sulaukę“. Už tai prašau Dievą, kad ateinančiais metais leistų man Jus tais žodžiais pasveikinti. Šventos Kalėdos mums, lietuviams, paprastai linksmos šventės, bet šiose sąlygose jos mums daugiau širdį spaudžia, negu šioji diena. Prie kiekvieno švento Kūčių vakaro stalo pasilieka daug tuščių vietų, ir nežinia, kur tie mūsų brangieji, kuriems tos vietos yra skirtos. Karčios ašaros Dievo duonėlę laisto. Ir gražios Kalėdų giesmės tik skausmą ir liūdesį žadina.

(Atkelta iš 1 psl.) sunkiai yra įmanoma įvykdyti. Užsieniniai radijo pranešimai — tai beveik ar tik ne vienintelė šiuo metu įmanoma svarbiausioji priemonė bolševikinei įsraivai efektingiau atsverti.

Ar ilgai galės lietuviai prieš okupantus spirtis? — Pasižiūrėkime į pačius rusus, kaip ilgai jie galėjo bolševikiniam režimui spirtis. Su kiekviena naujai išauklėta karta bolševikai laimi tam tikrą procentą į savo pusę. Ir dabar, jeigu ne tos viltytys su šaltuoju karu ir ateityje numatomu karštuoju karu, tai didesnis ir mūsų tautiečių procentas būtų nuėjęs „pavandeniu“. Taigi pasipriešinimo stiprumas priklauso ne tik nuo vidaus padėties, bet ir nuo paramos iš svetur. Kai ką iš pačios jauniausios kartos yra paviliojęs ir komunizmas. Dialektinis materializmas su visa bolševikine filosofija bei spaudimu, šiaip ar taip, apsuka galvas tam tikrai žmonių daliai, o ypač nesugebančiam kritiškiau visko vertinti jaunimui — šio dalis ima tikėti jų logika. Jeigu būtų prieinama Vakarų spauda ir laisvas susižinojimas, tai dialektinio materializmo įsraiva nebūtų tokia didelė. Iš dabartinių sąlygų darant išvadą, netektų galvoti, kad radijo klausymas galėtų būti užniaužtas. Jo, netenka abejoti, dažnai pasiklauso ir patys komunistai, norėdami turėti „reikalingų informacijų“. Kraštutiniu vertinimu, iš mūsų pačiojo mažojo ir bręstančio jaunimo tikrai sukommunistėjusių ar nuėjusių su okupantais, mano įsitikinimu, — sako V. Mironas, — bus gal koks 1%. Taigi iš esmės sukommunistinta ir surusinta jų dar labai maža.

Užsienio radijo stočių klausytojai gali būti nubausti už „antitarybinę“ propagandą. Aš pats esu girdėjęs Amerikos Balso pranešimus ir iš Muencheno ir iš New Yorko lietuviškai, taip pat pranešimus rusiškai ir vokiškai. Amerikos Balsas girdimas gerai. Ypač gerai girdimi Lietuvoje pranešimai rusų kalba. Užsienio radijo pranešimų pasiklauso, kas tik turi radijo aparatą. Vatikanas kažin kodėl girdėti blogiau. Spaudos iš Vakarų negaunama jokios, net ir Leningrado kioskuose neteko pastebėti užsieninių laikraščių kad ir iš „laudies demokratijų“. Tuo tarpu tokioj Prahaj, kiek žinoma, galima gauti prancūzų kp oficiozų ir kitokių leidinių. Vadinasi, ten ir šiuo atžvilgiu yra kitaip, negu Lietuvoje. Lietuvoje galima gauti nebet svetimomis kalbomis tik Maskvoje išleisčių leidinių. Parodoma ir svetimų filmų viena kita — apie Afriką, Tarzaną, „Kareivio likimą Amerikoje“ ir kt. Kurį laiką su pamėgimu rodytos vad. „trofejinės filmos“ iš Berlyno — tai tos, kurios rusų, kaip nugalėtojų, buvo „paimtos“ į nelaisvę Berlyne ir paskum apskelbtos „trofejinėmis filmomis“. Rodomas ir Chaplinas. Kai leidžia „Tarzaną“ — tai eilės didesnės nei prie duonos.

Ko daugiausia trūksta? Nė vienos prekės nėra per daug. Pvz. odinių puspadžių tegalima gauti tik juodojoje rinkoje. Prieš gegužės pirmąją vitrinose visur raudonuoja išstatytas raudonas satinas. Iš užsieninių prekių galima gauti švediškių skutimosi peiliukų, čekoslovakiškių batų, vokiečių rašomųjų mašinėlių ir BMW motociklų ir kt. (B. d.)

šventoji ar šioji diena, saulutė šviečia ar dangus aptemęs — viena mintis Jus telydi: kaip šią dieną išgyventi savo žemelėj, kaip savo tautinę sielą ir krikščionišką dvasią išsaugoti, kaip savo jaunimą išveržti iš raudono maskolio įtakos ir nesugadinta siela ir karšta lietuviška širdimi laisvosios Lietuvos sulaukus Kristui atiduoti.

Žudomai tautai reikia kurti brangiausią vertybę — žmogų. Šiais didžiųjų pavojų laikais, kai tautai pastatytos kartuvės, mums reikia žmonių, tobulų ir pilnutinių, žmonių jaunų siela, sveiku protu ir skaisčia sąžine, o ne invalidų, ne lavonų, ne kapinynų ir antkapių. Juk ne lavonais ir ne kapinynais atkursime laisvąją Lietuvą. Tik tobulus žmogus, pasirėmęs Kristumi, atlaikys ir užaujančias audras, ir pasiliks savo Tėvynei ištikimas ir

Stovyklaujančios mergaitės TT. Marijonų viloje — Kordoboje su vadovais, fundatoriais ir svečiais po lietuviškų pamaldų.

taurus vaikas. Mūsų laikų žmogus atkreipė daugiau dėmesio į savo žmogišką vertybę ir esmę. Bet žmogus žmogų pažins ir tinkamai jį įvertins tik įbedęs akis į Kristų-žmogų. Kristaus mokslo lobynas nepakankamai yra išnaudotas, nes nėra pagrindiniai įsigilinta į Dievo-žmogaus pažinimą. Kristaus žmogiškumas lyg nublanko ir žmogaus sąmonė pradėjo nykti.

Lietuvių tauta, atsidūrusi mirtinų pavojų akivaizdoje, turi mokyti iš Kristaus-žmogaus tobulo žmogaus žmogiškumo savybių. Šventos Kalėdos geriausiai atvaizduoja Kristų-žmogų ir jo žmogiškąsias savybes. Šventos Kalėdos — Kristaus-žmogaus šventė. Kristus gema skausmuose, kaip žmogus; jis persekiojamas, kaip žmogus; jis bėga nuo priešo į šventą žemę, kaip žmogus; jis klauso savo motinos ir globėjo, kaip žmogus; jis sunkiu amatininko darbu pelnosi duoną, kaip žmogus.

Šventos Kalėdos yra Kristui-žmogui pažinti gera mokykla. Gerai pasinaudokime ja tapti tvirta ir nepalaužiama atspara prieš bolševikų užmojimus išnaikinti mums žmogų ir kartu Lietuvį. Komunizmas — krikščioniui ir lietuviui didžiausias ir pavojingiausias priešas. Jis siekia viso žmogaus. Jis nori kiekvieną jo detalę ne tik apvaldyti, bet ir nudažyti savo bolševikiška spalva. Jis nenurims, kol to nepasiekia. Jis pavartos visas priemones tam tikslui pasiekti. Ir mes ne juokais turim išmokyti žmogiškumo savybių iš Kristaus. Tik lietuviai krikščionis — lietuviai Kristaus paveikslas žmogus atsispindi bolševizmo užsimojimams ir išvaduos ir save, ir Lietuvą iš raudonojo engėjo nagų.

Tebūna tad šventos Kalėdos mums ta mokykla. Bet tuo pat metu tas šventąsias dienas panaudokime ir maldai, tokiai maldai, kuri kalnus kilnoja, už Lietuvos laisvę ir už lietuvių tautos gražų, laimingą ir laisvą rytojį.

Pastatę prieš naikinamąją Kremlians ideologiją gyvą, dinamišką, krikščionišką ideologiją, kuri yra kartu ir seniausia, ir tikriausia demokratija, ir visi išsiriklavę į kieto plieno nepalaužiamas kovotojų už Lietuvos laisvę gretas, mes laimėsime. Laimingą rytojį bus mūsų.

Visi laukė Valstybės Sekretoriaus F. Dulles pareiškimo Kinijos klausimu, tikėdamiesi jį išdėstysiant pažiūrą apie politiką su visu Sovietų bloku. Pavergtosios Jungtinės Tautos todėl tikėjo, kad Valstybės Sekretoriaus kalba atsakys į labai svarbius klausimus: ar mūsų tautos bus paaukotos ant naujos politikos aukuro, ar jos bus prisimintos ir jomis bus pasirūpinta?

Valstybės Sekretoriaus kalba aiškiai atsakymas į šiuos klausimus. Jis įspėjo pasaulį, kad komunizmas yra priešas, pavojingas tol, kol jis egzistuoja, ir keičias savo veidą pagal reikailą. Tokiu būdu Valstybės Sekretorius nuramino tuos, kurie naujoje politikos linijoje įžūrėjo savo rūšies „apeasementą“. Kalbėdamas apie pavergtąsias tautas, Dulles dar kartą pabrėžė jų teisę į savo pačių rinktą vyriausybę. Jis taip pat pabrėžė, kad Jungtinės Amerikos Valstybės nepripažįsta užkariavimo politikos.

Dules tokiu būdu atskleidė iki tam tikro laipsnio Amerikos nusistatymą į pavergtųjų tautų žemes. Jis taip pat pabrėžė reikalą

PAVERGTOS JUNGTINĖS TAUTOS

laisvajam pasauliui — būdėti ir būti stipriam. Kitaip tariant, jis norėjo pasakyti, kad Rusija, nors ji ir kalba apie taikingą koegzistenciją, pati ginkluojasi ir savo satelitus ginkluoja, Jis pasisakė labiau už ginkluotą budėjimą, negu už nusi-ginklavusią taiką, kurios kaitas geidžia. Tokia „taika“, neįmanoma kol komunistai viešpatauja (tai Dulleso kalbos pagrindinė mintis).

Čia jis visiškai teisus. Pavergtųjų Tautų Asambleja jau praėitą mėnesį ėmė rinkti žinias apie faktinį satelitinių kraštų armijų pajėgumą. Asambleja pateikė davinius, kurie aiškiai byloja apie Rusijos užmačias.

Pav. dabartinė Lenkija turi daugiau kaip pusę milijono vyrų po ginklu. Į šį skaičių įeina sausumos kariuomenė, laivynas, ir oro pajėgos. Policija sudaro dar kita tiek. 250.000 tarnauja saugumos korpusu, arba politinėj policijoj; kita tiek išdalinta tarp milicijos, pasienio dalinių ir kt. Kadangi Sovietai lenkais nepasitiki, tai kariuosese daliniuose nuolat vyksta vadinamasis politinis švietimas.

Šios sistemos taip pat priklauso šnipų tinklas; jie nuolat pranešinėja apie paskirų kariuonėlių elgesį ir jų pažangą politiniame švietime.

Panašūs reiškiniai yra ir Rumunijoj — organizuojamos stiprios ginkluotos pajėgos. Reguliaros kariuomenės skaičius siekia maž. daug 300.000 (taikos sutartis, pasirašyta tarp Vakarų ir Rumunijos, leidžia tik 120.000). Be to, rezervinės kariuomenės dar 135.000. Rumunijoje taip pat yra visa eilė karinio pobūdžio organizacijų: pasienio sargyba (65.000), saugumas (70.000), milicija (75.000) ir kt. Vadinasi, susidaro dar 325.000, neskaitant reguliarosios karluome-

nės. Rumunijos režimas išleido potvarkį, kad visi vaikai nuo 10 iki 14 metų amžiaus turi išeiti karinio apmokymo kursus. Skaičiuojama, kad šis potvarkis palies daugiau negu du milijonu berniukų.

Visa čekoslovakijos pramonė tarnaujanti Sovietų Sąjungos karinei mašinai. Be to, čekoslovakijoje yra 14 divizijų kariuomenės: 3 tankų divizijos ir 11 motorizuotų divizijų. Bendras kariuomenės skaičius yra 190.000 vyrų. Prieš karą čekoslovakija turėjo 145.000 vyrų po ginklu iš bendro 15 milijonų gyventojų skaičiaus. Šiandieną ji turi 13 milijonų gyventojų. Kaip ir kitose pavergtose tautose, komunistai ir čia organizuoja visą sistemą pusiau karinių vienetų, kuriuose yra apie 300.000 vyrų.

Baltijos valstybės yra taip pat ginkluojamos. Jų jauni vyrai mobilizuojami į Raudonąją Armiją. Tų valstybių teritorijose statomi įtvirtinimai, ir jų visas ūkis griežtai pritaikintas karo reikalams.

Nėra abejonės, kad Valstybės Sekretorius visai teisingai pasisakė prieš bet kokį Vakarų ginklavimosi sulėtinimą. Taip pat jis buvo teisingas, sakydamas, jog pavojinga yra naujojoje Sovietų taikingos koegzistencijos propagandoje įvelgti komunistų atsivertimą.

Asambleja, išklausiusi paskaitytą Dulleso kalbą, pavėdė savo pirminkui išsiųsti Valstybės Sekretoriui telegramą, kurioje sakoma: „Jūs patikinimas, kad JAV vyriausybė nesudarys su Sovietais susitarimų, kurie užfiksuotų ar pratęstų žmonių ar tautų pavergimą, mes esame tikri, padės sušvelninti Sovietų pavergtų Centro ir Rytų Europos žmonių nerimą, sukeltą Sovietų „taikingos koegzistencijos“ propagandą.“

KEISTI GUDŲ PRASIMANYMAI TEBEKARTOJAMI

Vokietijoj leidžiamas gudų laikraštis, „Belaruskai Glova“ (Gudų žodis) p. m. Nr. 4 (18) įsidėjo gana ilgą anglų kalba David V. Merlin straipsnį „For our and Your Freedom“, kuriame daug daroma lenkams priekiausių dūl gudams jų padarytų įvairių neteisų. Tačiau ta proga straipsnio autorius pripasakoja ir daugelį keistų prasimanymų, liečiančių Lietuvą. Straipsnis pradėdamas teigimu, jog „nuo 13 ligi 19 amžiaus Gudija buvo vadinama Lietuva“ (Kodėl ji nuo to laiko buvo pavadinta Lietuva ir kaip anksčiau vadinosi, autorius nepasako). Ta Lietuva pavadintoji Gudija buvusi didelė valstybė, o jos sostinė buvęs Vilnius. Oficialioji ir raštų kalba buvusi taip pat ne cerkvinė slavų, be gudų. Ja buvęs parašytas ir Lietuvos Statutas. Žinomos Lietuvos didikų giminės Radvilai, Sapiegos, Tiškevičiai, Korsakai, Čartoriskai, Pacai, Kiškos taip pat buvę gudai ir net provoslovakai. Tik po Liublino unijos jie, persiėmę

ėjo į pietus nuo Balstogės, prie Naugarduko ir į rytus nuo Molodėno, autoriui nežinoma. Panašių fantazijų apie Lietuvos ir Gudijos istoriją straipsnyje ir daugiau pripasakota.

Skaitant straipsnį keista darosi, kad atsiranda tauta arba bent tautoje žymesnė grupė, kuri kratosi tikros savo istorijos ir kuria tai istorijai pagrąžinti įvairias fantazijas. Gudų pasakojimai, kad jų Lietuva vadinta valstybė siekusi nuo Baltijos ligi Juodųjų Jūrų, primena tuos žmones, kurie, norėdami pasirodyti augštesnės kilmės, pasakoja, kad jie kilę iš kokių karalių, kunigaikščių ar bent grajų, nors visi žino, kad jie su tais didikais tik per protėvį Adomą giminuojasi.

Politiškai tokios fanazijos ruošia dirvą tarp lietuvių ir gudų tautų nesantaikai bei kovoms, kas lietuviams visai nepageidautina, nes mes norime geriausių santykių su visais kaimynais, o patiems gudams gali padaryti didesnės žalos, negu

Smagu stovyklaujančioms plaukti Calamuchito ežere su lažiu laiveliu.

lenkų kultūra ir gaudami stambias koncesijas, perėję į katalikybę. Autorius prisimena, jog toje valstybėje buvę dar ir lieuviai (o taip pat ir ukrainiečiai). Tačiau iš straipsnio atrodo, kad jie, lietuviai, vadinamoje Gudijoje jokio vaidmens nevaidinę. Tai lyg būtų buvusi kokia prie gudų prisiglaudusi nereikšminga kiltelė. Jos ir gyvenamas plotas buvęs nedidelis — kaip autorius vienoj vietoj pastebi, ten minima žemaitija ir buvusi Lituania Propia. Kad Lituania Propia rfbos

jų nacionalistai šiandien galvoja, nes tokie prasimanymai ir keistos pretenzijos į svetimą istoriją bei svetimas teritorijas tik kompromituoja tarptautinėj plotmėj Gudijos bylą. Juo labiau, kad dalykas yra paprastas ir visiems žinomas — Lietuva savo laiku buvo užkariavusi didelius slavų gyvenamus plotus — tarp jų ir gudų — ir juos keletą šimtmečių valdė, o ne gudai buvo sukūrę nuo Baltijos ligi Juodųjų Jūrų savo valstybę.

Guido Tonello

AUŠROS VARTŲ LIETUVIŲ BAŽNYČIOS AVELLANEDOJE NAUJUJŲ VARGONŲ FUNDATORIAI

Katalina ir Jonas Čekanauskai

Domicelė ir Kazimieras Šulniai

Salomėja ir Jonas Kuojai

Aniceta ir Vladas Buorkai

AIDŲ LEIDIMO PENKMETĮ BAIGUS

Kai 1949 m. perėmė leisti AIDUS, vieno tenorėjome — pasitarauči savo tautai. Lietuvoje komunistams naikinant dvasines vertybes, o išelvijoje didėjant nutaimito pavojui, reikia bent vieno kultūros žurnalo, kuriame giliau ir plačiau galėtų prabilti mokslo bei rašto žmonės.

Šiandien kultūros žurnalui tenka uždavinys — skatinti, ugdyti ir skelbti gimtąja kalba lietuvių mokslininkų, rašytojų bei dailininkų darbus, palaikyti kūrybinę dvasią gyvą ir galimai augštesniame lygyje. Šiuo metu AIDAMS tenka atstoti laisvos Lietuvos tiek buvusių specialiąją moksline bei grožinė periodiką, tiek jos bendruosius kultūros žurnalus, kaip Židinį, Naująją Romuvą ir kit.

kurio žurnalas neišgali duoti, buvo leidėjams didelis paskatinimas nuolatinėje kovoje už jo išlaikymą.

I taktą dalinai atėjo ir lietuviški visuoemenė, užsiprenumeruodama AIDUS. Tačiau dalis mūsų šviեսuomenės dar tebestovi nuošaliai. Norėtume labai nuoširdžiai pasakyti, jog žurnalo ateitis priklauso ne tik nuo tų, kurie jį prenumeruoja, bet ir nuo tų, kurie dar gali prenumeruoti.

Sengdami į šeštuosius metus, didžiai dėkojame AIDŲ redakcijai, bendradarbiams, prenumeratoriams, platintojams ir rėmėjams už teikiamą pagalbą. Tuo pačiu maloniai kreipiamės į visus laisvojo pasaulio lietuvius, kurių pastogės AIDAI dar negalėjo lankyti, kviesdami dėtis į mūsų skaitytojų ir bičiulių šeimą.

Naujujų vargonų - fisharmonijos šventinimo iškilmės Trijų Karalių šventėje Aušros Vartų bažnyčioje. Paveiksle matyti šventinimo iškilmės atliekantis kun. J. Margis MIC, Garbės Kūmai p. Vanda Čikštienė ir Jonas Čekanauskas, muzikas V. Rymavičius ir jo vadovaujamas šv. Cecelijos choras.

Iki šiol visa lietuviškoji spauda yra palankiai vertinusi AIDUS. Taip pat ir skaitytojai, atsiklausti raštu, pasisakė už šią žurnalo kryptį.

Penkerių metų leidimo proga pirmiausia norime išreikšti džiaugsmą, kad AIDAMS talkon atėjo, galima tarti, visi lietuviai mokslininkai, rašytojai ir dailininkai. Per tą laiką jų rodytas idealizmas, bendradarbiaujant be atlyginimo,

Padaugėjus prenumeratoriams, sustiprėtų viltys užtikrinti išsilaikymą šiam vieninteliam kultūros žurnalui.

AIDŲ misija bei reikšmė šiandien tikrai yra verta visų lietuvių taktos, kurios, Dievui padedant, ir tikimės susilaukti.

AIDŲ LEIDĖJAI
„Aidų“ prenumerata 6.00 dol.
Adresas: 680 Bushwick Ave.
Brooklyn 21, N. Y.
U. S. A.

Pasaulio Lietuviai

MONTEVIDEO

○ UNESCOs 8-toje konferencijoje, vykusiėje Urugvajuje, Lietuvos įgaliotas minister Dr. K. Grauzinis buvo kviestas dalyvauti kaip Urugvajuje pripažintas Lietuvos diplomatinės misijos šefas. Visuose parengimuose ministeris K. Grauzinis su ponia reprezentavo Lietuvą. Dalyvavo Urugvajaus vyriausybės, UNESCOs vadovybės ir įvairių delegacijų rengtuose priėmimuose, tarp jų Sv. Sosto Nuncijus, JAV, Didž. Britanijos, Prancūzijos, Italijos, Ispanijos, Belgijos, Švedijos, Čilės, Ekvadoro. Ministeriui teko susipažinti ir dažnai pasikalbėti su UNESCOs vadovybės asmenimis ir delegatais. Daug kam teko paaiškinti, kurią Lietuvą jis atstovauja, kurios organizacijos vadovauja Lietuvos kovai už laisvę, apie mūsų viltis susilaukti nepriklausomybės, ir kokia mūsų diplomatų padėtis.

* Montevideo lietuvių jaunimo Vyčių Draugija gruodžio 19 d. naujoje parapijos salėje surengė spaudos atgavimo sukakties minėjimą. Tą dieną ir per jėzuitų vedamą radijo valandėlę sukaktis buvo paminėta atitinkamu žodžiu ispaniškai. Vakare publikos kupinoje salėje reikšmingas istorinis įvykis plačiau nušviestas K. Čibiro paskaita, pajavirintas choro dainomis ir nuotaikingai vyčių atliktais tautiniais šokiais, kuriems vadovavo mokytoja Stanevičienė. Radijo ir vakaro programą vedė dvasios vadas kun. J. Giedrys.

ITALIJA

○ Gruodžio pirmosiomis dienomis įvyko Romoje Antrasis Pasaulinis Katalikiško Jaunimo Kongresas, kuriame dalyvavo 34 tautų atstovai. Lietuvą atstovavo studentai Palubinskas ir Memėnas, kurie per „Free Europe“ radiją perdavė sveikinimus ir pranešimą apie kongreso darbus Lietuvos jaunimui.

○ Vilniaus Aušros Vartų pašto ženklai. P. metų gruodžio 7 d. Vatikano paštas išleido trijų ženklų seriją 20, 35, 60 lyrų vertės su Vilniaus Aušros Vartų Marijos, nuo senų laikų lietuvių garbinamu „Mater Misericordiae“ (Gallistingumo

Motina), paveikslu. Vatikanas išleisdamas tuos ženklus, norėjo paversti pavergtą tautą Marijos globai ir tuo pačiu pagerbti pavergtą Lietuvą. Lenkai šį pašto ženklų išleidimą panaudojo savąjai propagandai, stengdamiesi įrodyti, kad jų išleidimu Sv. Sostas norėjo pagerbti lenkišką šventovę. Gruodžio 3 d. pasirodžius „L'Osservatore Romano“ vienišališkai žinutei, paimtai iš lenkiškų šaltinių, į tai buvo atkreiptas Vatikano kompetentingų įstaigų dėmesys, kur buvo apgailestautas šis faktas ir patikrinta, kad ateityje bus stengiamasi išvengti panašių dalykų. VLIKO Informacijos Tarnybos ELTA-PRESS redak., kad užkirtus kelią tolimesniam klaidinančių žinių propagavimui apie Vilniaus Aušros Vartų lenkiškumą, išleido specialų papildomą „ELTA-PRESS“ numerį, kuriame duodama išsamių istorinių žinių apie Aušros Vartų šventovę ir išryškinama tikroji dalykų padėtis. Biuletenis buvo išsiuntinėtas visiems Italijos laikraščiams, žinių agentūroms ir radiofonams.

Tikslus ir greitas reagavimas iš lietuvių pusės, ypatingai ELTA-Press komunikatas, užkirtus kelią tolimesnei lenkų propagandai šiuo reikalu Italijoje. ELTA-Press komunikatas buvo paskelbtas spaudoje ir perduotas per Italijos radiją. Italijos Katalikų Akcijos organas, dienraštis „Il Quotidiano“, kuris gruodžio 3 d. buvo parašęs klaidingai apie Vilniaus šventovę, gruodžio 15 d. pasitarpino 63 eilučių pranešimą apie Vatikano pašto ženklų išleidimą, kuriame duodama trumpa Vilniaus Aušros Vartų istorija, pažymint aiškiai, kad Vilnius yra Lietuvos sostinė, kad Vatikanas, išleisdamas šiuos ženklus, pagerbė didvyriškai kovojančią lietuvių tautą už savo tikėjimą ir ištikimybę Apaštalių Sostui. Pranešimas yra papuoštas Aušros Vartų švenčiausios Panelės ir kunigaikštės Barbaros Radvilaitės paveikslais, pažymint, kad paveikslas buvo pieštas Vilniuje, galimai to paties autoriaus nupiešusio Radvilaitės portretus.

JUNGT. AMER. VALST.

* Tūkstančio dolerių premija „Draugas“ paskyrė A. Nakaitel-Arbačiauskienėi už jos romaną „Trum-

pa diena“. Tai ketvirtas iš eilės romano konkursas. Premija įteikta per tam tikslu suruoštas iškilmes ir koncertą. Jury komisiją sudarė B. Brazdžionis, A. Gustaitis, Dr. J. Gėrnus, K. Mockus ir Dr. J. Leimonas. Konkurse dalyvavo 11 lietuvių rašytojų. Per suruoštą pobūvį B. Brazdžionis pasidžiaugė tokių premijų įtaka ir reikšme. Literatūros konkursai skatina ne tik rašytojus, bet ir skaitytojus būti tikrais kovotojais už savo tautos laisvę bei tautinę kultūrą laisvajame pasaulyje.

E. Kuprevičiūtės koncertai. Nuo š. m. balandžio mėn. JAV vieši iš Argentinos atvykusi lietuvių smuikininkė Elena Kuprevičiūtė. Balandžio mėn. koncertavusi Čikagoje, ji kurį metą buvo susirgusi. Šiuo metu ji vėl sėkmingai koncertuoja liet. kolonijose. Clevelande, Ohio, jos pirmasis koncertas drauge su broliu pianistu Andriumi Kuprevičium buvo surengtas lapkričio 22 d. Koncertą, surengtą vietinės muzikos mokyklos, palankiai įvertino amerikiečių vietos spauda (Cleveland Plain Dealer, Cl. News ir Cle. Press). Pirmą kartą JAV buvo atlikta J. Gaidelio (dabar gyv. Boston, Mass) smuiko sonata. Ji padarė įspūdžio ir amerikiečiams. Gruodžio 10 d. Clevelande įvyko E. Kuprevičiūtės smuiko rečitalis lietuvių visuomenei, jį surengė vietos BALFo skyrius. Meniniu požiūriu koncertas labai pavyko. Gruodžio mėn. smuikininkė su koncertu lankėsi Rochester mieste. Sausio mėn. 2 d. įvyksta jai dalyvaujant didelis koncertas Čikagoje, vėliau — Montrealy, Kanadoje. Vasario 19 d. lietuvių smuikininkė pasiradys amerikiečių visuomenei New Yorke, Town Hall patalpose. Kovo mėn. menininkė numato grįžti atgal į Argentiną. Tačiau gali būti, kad ji, esant palankioms aplinkybėms, išvyks į šveicariją dalyvauti smuikininkų ir pianistų jaunimo konkurse. Jos brolis pianistas A. Kuprevičius nuo š. m. vasario mėn. dėsto vietos muzikos mokykloje. Yra susidaręs gražų vardą amerikiečių visuomenėje.

* Amerikiečių spauda atkreipė dėmesį į lietuvių tremtinį išradėją Vyt. Vaitužį, pagerinusį specialią replių gamybą. New Haveno fabriko vadovybė jam įteikė 200 dolerių premiją. Vaitužis pareiškė, kad šis jo išradimas dar nebūsiąs patikūtinis.

Prokslas - MENAS - Literatūra

JULIUS KAUPAS

SAULĖGRAŽOS MĖNULIO GATVĖJ

(Fragmentas iš „Literatūros Lankų“ 5-jo numerio)

Ibant obscuri sola su nocte
per umbram.

Vergilius

Vieną tvankią rugpjūčio naktį sumigusius Kurkliškių gyventojus pažadino netikėtas vargonų gaudėsys. Buvo jau toli po vidurnakčio ir milijonai žvaigždžių mirgėjo virš stogų. Vaistinės vėjarodis tingiai judėjo lengvame vėjely, žybčiodamas šviesiais atspindžiais.

— Na, kas gi tai? — spėliojo batsiuvio Kupstinio žmona Antosė, nuslėpsėjusi iki lango ir smalsiai dirstelėjusi į bažnyčią.

Mėnulis plaukė tarp lengvų debesų, sidabrinamas bokšto stogą. Per dūdų skambėjimą nesigirdėjo nei įprasto žiogų spirpimo žolė, nei varlių kurkimo Aniceto prūdė.

— Kas gi mums darbo, boba, — per miegus suburbėjo batsiuvyvis, tepaluota ranka užsitraukdamas antklodę ant ausų. — Vargonų negirdėjo. Gulk į lovą, nekvaršini galvos.

Antosė basom kojom prislėpsėjo prie lovos, apsigaubė balta skara ir, įsispyrusi į batus, pravėrė duris.

Dulkinas grindinys buvo tuščias. Didžiuliai saulėgražų žiedai geltonavo, nubirę žvaigždžių spinduliais, aulinę per smaluotą tvorą. Daržovių kvapas buvo sumišęs su išgretimio kiemo plūstančiu dažų kvapu.

— Bet ir tvankumas! — atsiduso Antosė, pažvelgusi į agurkų ir burokų lysves patvorėj. — Toks oras tik šaltibarščiams varti.

Vargonų dūzimas tebeplaukė tarp agurkų ir krapų, ir mėnulio spinduliai žaidė mėsinės iškaboj.

— Nagi, žiūrėk, Juozai, ar tik ne zakristijonas Vaisnys traukia link bažnyčios? — šūktelėjo ji ir skubiai papurtė vyrą už peties. — Ar girdi, Juozai? Kelk! Tau tik miegot! Pagelbėt žmogui galėtum! Ką gali žinoti, kas? Sąžinė gyvą užgraužtų, jei, neduok Dieve, kas atsitiktų! — įrodinėjo ji, pati gerai žinodama, jog tik smalsumas prikėlė ją iš lovos.

— Velnias negriebs... — murmėjo apsilbausęs batsiuvyvis, nenoriai sagstydamasis sermėgą. — Bala nematė! Nei mums kas darbo, nei ką...

Braukdamas ranka per užmiegotas akis, jis nusivirdulavo iki durų. Pūkuotas drugelis pokstelėjo jam į kaktą.

— Štiš, bjaurybe!

Sulinkęs vyras kapnojo per aptemusią aikštę. Galinis bažnyčios langas ties vargonais degė, pridengtas liepos šakų.

— Lukterk, Vaisny! — riktelėjo Kupstinis ir nukauškėjo link šventoriaus.

Zakristijonas sustojo.

— Nagi, Kupstinis! — džiugiai vėptelėjo šis. Jis buvo plonas strazdanotas senis atsiikišusiom ausim ir rudais nusvirusiais ūsais. — Kaip tu manai, kas tai galėtų būti?...

Batsiuvyvis gūžtelėjo pečiais ir pažvelgė į mėnulį. Mažas debesėlis buvo apsiatęs pilnai pūkinę skraistę. Jis dar kartą gūžtelėjo pečiais ir abu įmuko pro akmeninius vartus šventoriu. Išblyškę žvyro akmenėliai, prikritę popirusų nuorūkų ir kaštonų kevalų, šnerėjo po jų kojomis.

Jie patylom aplinko bažnyčią ir sustojo po didžiuoju kaštonu ties zakristija.

— Matai, įlysta pro zakristijos langą... — pastebėjo Vaisnys, suraukęs ūsą. — Bet kam gi ir į galvą...

Jis išsitraukė raktą ir atsklėdė duris. Malonus aliejaus ir sumerkėtų gėlių kvapas paplūdo iš zakristijos.

Vaisnys uždegė šviesą. Dvi sidabro žvakidės blizgėjo ant išsiuvinėtos staltiesės. Įtariančiom akim jis dirstelėjo į monstrancijos spintelę. Jos durelės buvo nepaliestos. Virš mėlynų vazonų kabojo popiežiaus portretas, žvelgdamas į juos gerom ir raminančiom akim.

— Rodos, viskas tvarkoj, — atsikvėpė zakristijonas.

Jis pavilgė pirštų galus į švęstą vandenį, persižegnojo ir įžengė į bažnyčią.

Ant vargonų degė šviesos ir sidabruoti vamzdžiai virpėjo nuo neramaus gaudimo.

— Gerai, kad mudu dviese, — padaršino zakristijonas, stabtelėjęs ties pajudavusia klausykla ir dirstelėjęs į savo palydovą. — Tai ką, eikim viršum...

Jie patylom užkopė giedorių laiptais ir sustojo.

Ant vargonininko krėslo iškilmingai išsitiesęs sėdėjo kokių 40 metų vyras, pasidėjęs auksinius akinus šalimais ir pakėlęs akis į skliautus. Jis buvo kiek paplikęs ir seniai jau besiskutęs. Jo batai buvo purvini, o šiaip jau geri rūbai suglamžyti ir praplyšę per kairįjį kėlį. Šalimais kėksojo numestas lagaminas.

— Niekad man nematytas, — sukuždėjo zakristijonas.

Jie prisartiino prie vargonų ir sužiūro į grojantįjį. Šis pakreipė galvą, metė trumpą žvilgsnį į abu įsiveržėlius, lyg įsiziėdęs, po to vėl pakėlė akis į lubas ir grojo toliau, nekreipdamas daugiau dėmesio į juos.

Sumišęs zakristijonas pastūmė gaidų krūvą.

— Kas jūs? — kiek delsdamas paklausė jis.

Tačiau, kai nepažįstamasis nieko neatsakė, Vaisnys papurtė jį už peties.

— Kaip jūs čia patekot? — Aš čia atėjau, — sumurmėjo šis, nė nepažvelgęs į klausiantįjį.

— Kas čia supaisys! — mostelėjo ranka batsiuvyvis. — Visokių pasaulyje valkiojasi.

Vargonai tuo tarpu sugaudė visais balsais, ir zakristijonas krūptelėjo.

— Na, bet užteks, gerbiamas. Gana vargonuoti, — įsakė jis griežtu balsu. — Kas tai matė — vidury nakties brautis bažnyčion!

Tačiau vyras atstūmė jo ranką.

— Aš esu vargonininkas, — atšovė jis. — Ir niekas neuždraus man groti, kai yra tam reikalas. Nelieskit manęs...

— Tikras pablūdėlis, — tarė kiek išsigandęs zakristijonas, ir išskėtęs rankas pažvelgė į batsiuvių. Kupstinis sučiupo vyrą už alkūnės.

— Zakristijonas turi tiesos, — patvirtino jis. — Negi laikas dabar prasidėt su vargonais. Geriau lipkim žemyn.

Vaisnys sugriebė nepažįstamąjį už kitos rankos ir šis, kiek pasipriešinęs, nusmuko nuo kėdės.

— Jūsų čemodanas? — pasiteiravo Kupstinis.

— Nežinau, — suabejojo vyras, apstulbuisiom akim apsidairęs aplink. — Gal ir mano.

Batsiuvyvis pakėlė lagaminą:

— Iš kur jūs?

Kelias minutes vyras įtemptai galvojo, po to gūžtelėjo pečiais ir vėl taikėsi kopti ant vargonininko kėdės.

— Ramiau, ramiau, ponas, — draugiškai ramino batsiuvyvis. — Užteks. Kas jūs?

— Vargonininkas! — ir vyras išdidžiai pakėlė galvą.

Kurkliškėnai žvilgterėjo vienas į kitą, netikėdami.

— Koks vargonininkas?

Vyras nieko neatsakė. Jie nukopė aptemusiais laiptais žemyn,

perėjo zakristiją ir sustojo ant slenkščio.

Mėnulis švietė, pakibęs tarp liepų šakų. Vartės linksmi kvarkšėjo už Aniceto lūšnos. Varpinės viršūnėje ūktelėjo pelėda.

— Ką daryti su juo? — suabejojo zakristijonas.

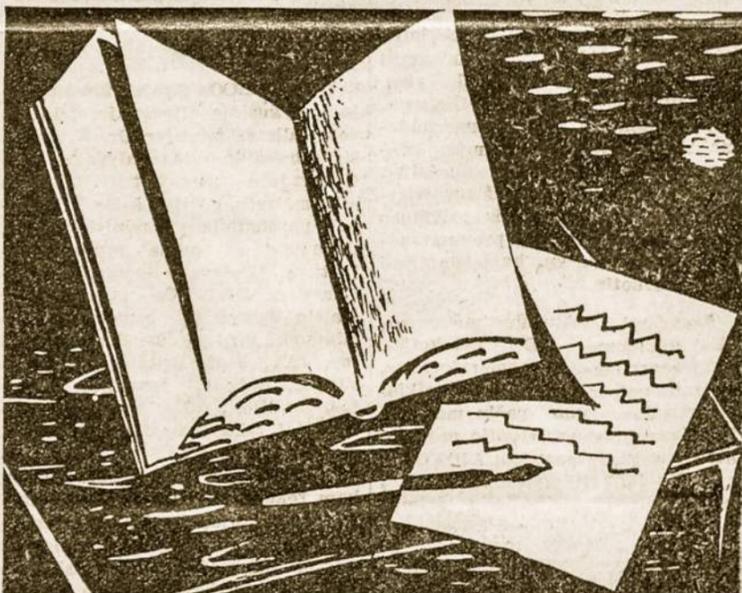
— Tegu eina sau su Dievo pagalba, — nutęsė batsiuvyvis. — Negi koks nusikaltėlis... Kam kišt nagus, kur nereikia.

Tuo tarpu keli vyrai atkauškėjo šaligatviu.

— Kas gi tai, zakristijonas? — pasiteiravo pokštinnikas Kaladė. — Svieto galas, ar ką?

Zakristijonas nieko neatsakė ir atsisuko į nepažįstamąjį. Šis iškėlė dešinę ranką ir įsmeigė akis varpinės kryžių juoduojantį prieš baltą debesėlį. Ašaros tekėjo jo skruostais.

— Klausyk! Nėra gražesnio dalyko už vargonus, — sumurmėjo jis iškilmingu balsu. — Daugelis paklydėlių tarnauja velniui, sėdėdamas smuklėse, kraudami pinigus ir dvasios gyvenimu nesidomėdami, tuo tarpu kai Dievo vaikai jieško kelio į Viešpatį. Matote kryžių? Vargonai. Žinot, ką reiškia vargonai? Per vargonus mes iš vargo išsivaduojam. Per juos žmonių širdys kyla į Dievą. Ko gi jūs norit iš manęs, jūs, žemės vergai. Matau, jūs nesuprantat Apvaldosos kelių. Leiskit! — ir jis veržėsi atgal į bokštą, grumdamasis su besipriešinančiais kurkliškėnais. — Leiskit, arba Dievas prakeiks jus!

CZESLAW MILOSZ

Įtempimai, vyksta many ryšium su įvykiais, skatino mane ieškoti naujų išraiškos formų. Naujoji poezija yra tartum uždaryta įspūdžių ir jausmų kreidiniame rate, bejėgė ten, kur reikia formuoti mintį. Reikia išeiti iš šio kreidinio rato... Įtikinėjau save ir kitus, kad nėra nieko — pradedant paprasčiausiais dienos darbais ir baigiant sunkiausiom filosofinėm problemom — ko negalima būtų apimti eilėraščiu. Ir šandien tebe manau, jog buvau teisus... Supratimas poezijos kaip epochos sąmoningumo mane padarė ypatingai atsparų lygiai „socialistiniam realizmui“, kaip ir „Svariajam menui“...

Man žinomi visiškai suabejojimai ir krizės, kurių metu poezija man neatrodė pakankamai verta ja užsimti. Tuomet uoliai prisijungiu prie nuomonės tų, kurie ją laiko tuščiu žaidimu. Skaitau prancūzų, anglų, lenkų poetų eilėraščius ir retai randu juose tai, kas galėtų patiesinti autorių ir spaudėjų pastangas. Atėmus nesuinteresuotumo ir atsitiktinumo momentą, kurs pridudavo poezijai žavumo, šis menas vienoj žemės rutulio daly pavirto į

Lietuvių Enciklopedijos reikalu

Dabartinė Lietuvių Enciklopedija yra leidžiama labai nepaprastose aplinkybėse: nėra kiek reikiant nei talkininkų, nei archyvinų šaltinių, nei parankių lituanistinių bibliotekų, kurias yra turėję Lietuviškosios Enciklopedijos bendradarbiai. Be to, daugelis iš tų, kurie dabar dirba Lietuvių Enciklopedijai, yra išsiblaškę po įvairius kraštus ir, svarbiausia, dėl egzistencinių priežasčių negali kiek reikiant skirti laiko enciklopediniam darbu. Todėl, pradėjus leisti naująją LE, tuojau išliko ne tik didesnės redaktorių bei bendradarbių santalokos ir aiškesnės bei griežtesnės redakcinio darbo sistemos bei plano ir atsakomybės klausimas. Tai ypač suaktualėjo tada, kai pasirodė, jog šiuo metu yra visai neįmanoma vienam viską apimti ir kontroliuoti, juo mažiau vienas, nesiskaitydamas su bendrojo darbo dalyviais, gali įvairių sričių galykus spręsti tik viena savo nuožiūra. Todėl 1954 VII 17 d. įvykusiame LE redakcijos posėdyje, kuriame dalyvavo A. Bendorius, prof. Vcl. Biržiška, P. Būtėnas, Pr. Čepėnas, J. Girnius, J. Kapočius ir J. Puzinas, — tam posėdžiui pirmininkavo Pr. Čepėnas, o sekretoriavo A. Bendorius, — buvo aptarti pagrindiniai redakcinio darbo organizacijos dalykai, būtent — 1. atskirus LE tomus redaguoja atskiri redaktoriai; 2. vyr. redaktorių taisyta lituanistinius straipsnius, o visus mažesnius straipsnelius paruošia tomo redaktorių; 3. bendradarbių pasirašyti straipsniai neliečiami, tik pataisomos jų pastebėtos aiškios klai-

dos; 4. gautuosius autorių ir savo paties parašytuosius straipsnius tomo redaktorių betarpiškai įteikia kalbos taisytojui, kuris, ištaisęs kalbą, juos grąžina tam pačiam tomo redaktoriui; 5. vyr. redaktorių visa tai patikrina iš korektūrų; 6. jis taip pat spaudai paruošia specialinius savo srities dalykus, tiek iš senosios enciklopedijos paimtus, tiek iš kitų autorių gautus, ir prieš spausdinant duoda kalbininkui peržiūrėti; 7. tomo redaktorių iš anksto susipažindina vyr. redaktorių su tais straipsniais, kuriuose jis eventualiai gali ką nors papildyti.

Nors šitie nuostatai visų posėdžio dalyvių buvo vienu balsu priimti ir pasirašyti, tačiau vyr. redaktorių šių nutarimų nesilaikė. Dėl to ilgainiui susidarė tam tikrų sunkenybių: 1. kairurie skyrių redaktoriai pasitraukė, ir grėse pavojus netekti kitų pagrindinių bendradarbių; 2. LE skaitytojuose kilo susirūpinimas dėl nevienodo vienu dalykų dėjimo ar nedėjimo enciklopedijon vien sroviniams ar aumeniniams sumetimais, ir 3. vyr. redaktorių tam tikra elgsena sunkino ne tik patį redakcinį darbą, bet ir tolesnį LE leidimą. Todėl 1954 XII 27-28 d. New Yorke susirinkę šios dabartinės padėties ir tolimesnio LE leidimo aptarti, LE redakcijos nariai A. Bendorius, J. Girnius, V. Maciūnas, J. Puzinas bei Pr. Skardžius ir LE leidėjas J. Kapočius, — Pr. Čepėnas paskutiniu laiku pranešė dėl susisiekimo priežasčių negalįs suspėti atvykti iš Chicago į New Yorką, — iš pagrindų apsvaistė visus ginčytinus dalykus bei pateiktuosius dokumentinius duomenis ir rado, kad 1. vyr. redaktorių nėra LE leidėjo formaliai atleistas, bet jis pats yra pasitraukęs nuo redakcinio darbo; 2. tiek LE leidėjas, tiek šio posėdžio dalyviai mano, kad prof. Vcl. Biržiškos talka enciklopedijai yra naudinga, ir todėl pagelauja, kad jis toliau neišsiskirtų iš LE redakcijos kolektyvo; 3. kairiuose laikraščiuose pasirodžiusios žinios, kad LE ateityje galėtų virsti tam tikros krypties leidiniu, neturi jokio pagrindo: LE ir toliau bus leidžiama laikantis ko didžiausio bešališkumo; 4. vieningai LE linijai išlaikyti yra priimti bendri redakcinio darbo nuostatai, kuriais vadovaujasi atskirų raidžių bei skyrių redaktoriai ir bendradarbiai; redaktorių kolektyvui pakaitomis atstovauja ir jo darbo posėdžiama vadovauja spausdinamosios raidės redaktorių.

Šie nutarimai posėdžio dalyvių priimti vienu balsu.

LE redakcija ir leidėjas

KULTŪROS KRONIKA

Balio Sruogos „Milžino paunkmė“ yra paskutinė naujiama mūsų knygų rinkoje. Knygą išleido Terra, ji didesnio formato, gerame popieriuje, su gražiu ir prasmingu dail. Albino viršėliu. „Milžino paunkmė“ yra vienas rinktiniausiųjų veikalų mūsų literatūroje, o kartu ir vienas pagrindinių veikalų visoje Balio Sruogos kūryboje.

Jeronimas Cicėnas, vilnietis rašytojas, „Vilnius tarp audrų“ autorius, ruošia knygą apie mūsų jaunimo išgyvenimus 1945 m. Vokietijoje.

O. W. Millašius biografija. Prancūzijos vyriausybė kreipėsi į argentinietį rašytoją Lyandro z. D. Galtier, prašydama parašyti mirusio O. W. Millašiaus biografiją. Galtier buvo artimas Millašiaus draugas, vertęs jo veikalus į ispanų kalbą.

Muzikui J. Gruodžini 70 m. 1954 m. gruodžio 22 d. sukako 70 m., kai gimė žymusis mūsų muzikas Juozas Gruodis. Jis gimė 1884 m. gruodžio 22 d. Rakėnų kaime, Antazavės vals., Zarasų aps. Mirė Kaune prieš kelis metus.

MERGAITĖS KRYKŠTAUJA KORDOBOS KALNUOSE

IS VASAROS ATOSTOGŲ VILLA DEL DIQUEJE

Antradienis, sausio 11 d. mergaitės renkasi į Aušros Vartų parapiją su ryšulėliais, džiaugsmas verda jų akyse. Šiandien 6 val. vakaro jos važiuoja iš Miserere aikštės pulkiu automobiliu į Kordobos kalnus. Gaila atsiveikinti su savo tėvais, kad ir mėnesiui, bet noras linksmi praleisti karštąją vasarą vėsiame ore ir gražioje kalnų gamtoje nugalai viską. Skuba apsuptys tėvų į aikštę ir, pamojavusios „sudiev“, leidžiasi iš Bs. Aires miesto į ilgą kelionę. Važiuoja aštuoniolika mergaičių: Eugenija Čikštaitė, Adelė Pajaujytė, Dalė Santaraitė, Alicija Miliuskaitė, Zuzana Mockūtė, Marytė Čikštaitė, Adrijana Vasiūnaitė, Aldona Diminskytė, Mirta Korkūzaitė, Onutė Masiulytė, Laimutė Gliosaitė, Nelida Burbaitė, Janė Bladauskaitė, Eugenija Kirkūtė, Onutė Juškytė, Audra Deveikytė, Zuzana Katinautė ir Birutė Vaitkevičiūtė. Su jomis vyksta stovyklos vedėjos Seselės Kazimierietės Sesuo Alojza ir Elenisa bei stovyklos kapelionas kun. A. Kleiva MIC.

Kelionė graži. Keliauninkės pra-

Stiprindamiesi ledais, šaltais gėrimais pasiekė Rio Cuarto miestą. Reikėjo pusryčių, nes dar prieš akis 3 val. kelionė. Išgėrė kavos, vėl leidomės Aregutinos laukais, bet jau kalneliais, pakalnėmis. Visi džiaugėsi gražiais Krdobos vaizdais, nors dar nematė gražaus Calamuchito ežero. Stovyklos kapelionas pranešė, kad neužilgo pamatysime ežerą. Visų akys nukropo į tą tašką. Ir, štai, atsiveria gražusis ežeras, apsuptys kalnais ir miškeliais. Neriame visu smarkumu per kalnelius, pakalnes, nuolat šaukdami, kai autobusas staigiai krinta į dubą. Nežiūrint, kad naktis nemiegota, bet entuziazmas didelis. Pasiekėme Mar Azul kavinę. Mus sutiko kun. K. Černiauskas MIC, gen. T. Daukantas, p. Budzienė ir eilė kitų. Jie visi mums ruošė atostogas, kad mes geriau galėtume praleisti vasaros karščius.

Atvykus į p. p. Kazimiero ir Marijos Stankūnų padovanotą TT. Marijonams vilą, laukėme kambarių paskirstymo. Visos norėjome gyventi su savo draugėmis. Taip pat ir pa-

ra. Janė Bladauskaitė išsigandusi bėgo ieškoti draugių, nes gulėjo viena. Audra Deveikytė pasigailėjo „vargšės“ drebančios iš baimės mergaitės. 21 d. lijo, todėl diena praėjo be didesnių nuotykių. Tie šeštadieniai, tai vis kokios ekskursija! Šiandien, sausio 22 d. lipame į patį augščiausią kalną toje apylinkėje — „Vezuvijų“. Apie 1 km. augštumo. Po 4 km. kelionės iki kalno, prasidėjo kryžiaus kelias. Reikėjo sukaupti visas jėgas, bet visos mergaitės nugalėjo kalną.

Sausio 16 d. po piet išsirengėme į netolimą miestelį — Rumipal. Ten, paprastai, atostogauja būrys lietuvių. Aplankėme p. p. Palšių viešbutį, kurie mus pavaišino šaltais gėrimais. Pasimaudę užsukome į „Fantasio“ kavinę. Atsigaivinusios, pasišokusios leidomės namo. Sausio 17 d. be kasdieninės programos visos rengėmės prie laužo. Vėl skamba dainos, šokiai, žaidimai. Sausio 18 d. įvyko nuostabus dalykas. Išvykome maudytis. Pareinant, žiūrime, kad visų plaukai pasistoję nuo elektros. Pradėjome viena iš kitos juoktis, pačios nežinodamos, kad ir mūsų plaukai pasistoję.

Stovykloje keliamės 7,30 val. 8 val. šv. Mišios, paskui pusryčiai. Po pusryčių prasideda rankdarbiai, dainavimas, Lietuvos istorijos arba lietuvių kalba, tautiniai šokiai. Maudytis, jeigu gražus oras, einame kasdieną. Pietūs esti 12 val. Popietį, paprastai, praleidžiame prie ežero, arba ekskursijoje, 4 val. valgomos pavakarūs, o vakarienė būna 7 val. Po vakarienės jodinėjama arkliais, žaidžiama iki 9 val. vakaro, pakol esti palaiminimas ir trumpas kapeliono pamokslėlis. Gulti einame 10 val., o 10,30 val. visiška tyla.

Mano draugės Adelė Pajaujytė, Zuzana Mockūtė, Dalė Santaraitė ir aš — rašo Alicija Miliuskaitė — pradėjome dainuoti „Aš sutikau žydėlį“. Dainavom taip smarkiai, kad Seselės negalėjo miegoti. Mergaitės kalbėjo, kad girdėjosi net iki Mar Azul kavinės. — Kokius mes balsus turime — pamanėme.

Užbaigimo programai pasiruošimas prasidėjo nuo pirmųjų dienų. Sausio 20 d. atvažiuo į stovyklą kun. J. Duoba MIC. Tą vakarą pakilo didžiulė audra. Visos drebėjome, kaip epušės lapai, kad vėjas nenuneštų mus į Calamuchito eže-

ir vėl viską pasidėjus atbėgti į o- lę. Buvo tikra komedija. Sausio 25 d. šventėme Marytės Čikštaitės gimtadienį. Buvo iškilminga vakarienė su torta, ledais ir kitais skanumynais. Marytė gavo iš savo draugių ir stovyklos vadovų daug gražių dovanų. Sausio 27 d. Dalė Santaraitė visų mergaičių vardu atsiveikino su stovyklos kapelionu kun. dr. A. Kleiva, padėjo už rūpestį ir palinkėjo laimingos kelionės. Jis turėjo išvykti į Bs. Aires, nes reikėjo redaguoti „Lai-

Lietuviškasis jaunimas TT. Marijonų viloje, Villa del Diqueje, su stovyklos vadovėmis Sesele Alojza ir Elenisa.

Sausio 15 d. atostogaujančių mergaičių grupė Villa del Diqueje „modernišku“ automobiliu grįžta po ekskursijos laivelius.

deda dainuoti lietuviškas dainas taip žavingai, kad sudomina net argentiniečius. Jie greitai išmoksta „tra, lia, lia, lia...“ ir visas autobuses skamba lietuviška daina. Norėjosi miego, bet argentiniečiai šaukė, kad dainuotume toliau; mat jiems patiko mūsų linksmos melodijos.

daryta. Buvo sausio 12 d., 11 val. ryto. Pavalgiusios pietus bėgome į ežerą. Rytojaus dieną pirmoji ekskursija į kalną. Nuo 14 d. prasidėjo normali tvarka: istorijos pamoka, dainos, tautiniai šokiai, siuvinėjimas... Šeštadienį, sausio 15 d. dauguma mergaičių jodinėjo arkliais.

Sausio 23 d. įvyko Birutės Vaitkevičiūtės išleistuvės. Surengti iškilmingi pietūs, kurių metu kalbėjo stovyklos kapelionas kun. A. Kleiva MIC. Per pietus dalyvavo ir p. p. Stankūnai. Jiems priklausė didelis dėkingumas, nes ir šiais metais daug prisidėjo prie stovyklos pagerinimo maistu ir darbu. Po iškilmingų pietų, vakare, žaidėme „bingo“. Pirmoji laimė nusišypsojo Marytei Čikštaitė. Buvo gražiausia, kai viena mergaitė, norėdama gauti didelę dovaną, rado popierių gabalus ir tarp jų didelę morką. Pažaidus kiekviena mergaitė išsitraukė riešuto kevalė savo ateitį. Aš būsiu botanikos profesorė — kalba viena mergaitė; man įspėta kad netekėčiau už batusiuo — sako kita. Vienos ateitis už kitą gražesnė. Vis juokas. Ypačiai buvo įdomu, kai pradėjome žaisti lenktynes. Turėjo kiekviena mergaitė užsidėti priejuostę, kepurę, knygoje surasti 50-tą puslapį

ka“. Visos palydėjome į automobilio stotį ir vėl grįžome į normalią tvarką.

Stovyklą šiais metais veda šv. Kazimiero Seserys. Įgudusios pedagogės puikiai moka vadovauti. Visos esame labai patenkintos jų kruopščiu pasiruošimu kiekvienam uždaviniui ir esame dėkingos, kad aukoja savo laiką ir save pačias mūsų gerovei. Siunčiame visos savo tėveliams ir pažįstamiems geriausius linkėjimus, tikėdamos, kad sekančiais metais ir kitos mergaitės įsijungs į mūsų ratelį, o tėveliai vėl išleis mus pasidžiaugti gražiąja jaunyste. Stovyklaujančių vardai: Alicija Miliuskaitė Onutė Masiulytė

PRANEŠIMAS

Stovyklaujančios mergaitės iš Villa del Dique parvyksta į Buenos Aires, vasario 14 d. rytą, o berniukai išvažiuoja Pulmanu iš Plaza Miserere vasario 13 d. 6 val. vakaro.

JONAS GAILIUS

GUNDYMAI

A p y s a k a

(Tęsinys)

2.

Matas Vilkaitis, vos tik pradjęs savarankišką gyvenimą, užsirausia didelės įmonės raštinėje ir paskėsta tarp įvairių popiergalių.

Kilęs neturtingo darbininko šeimoje, nuo pat mažens pažinęs, kas tai yra skurdas ir nedateklus, nė nesvajoja apie įstaigos viršininko kėdę. O juk ir žinių jam neperdaugiausia. Baigęs keturias klases, pasidarė tokia nepakeliamą našta senstančiam tėvui, kad šis jam drūtai išdrožė: Sūnau, dabar jau pats žinokis! — ir daugiau nė cento jam nedavė.

Tokiu būdu reikėjo ką nors pačiam prasimanyti. Sulaukęs 23 metų amžiaus ir jau palyginti tvirtai įsitiprinęs išžiūrėjo pasiturinčio valdininko dukterį ir už kelių mėnesių ją vedė.

Gyvenimas nešykštėjo juodviem nei džiaugsmo, nei laimės. Žmona — jauna, graži ir protinga, be to, iš gerų namų. Mėgsta šeimos židinį, be reikalo nelaksto ir net smulkiausiame reikale su juo pasitaria.

O ir ji greitai taip gerai pažįsta, kad iš nuotaikos ir veido bruožų įspėja, ko jam šiuo metu reikia. Kai jis yra linksmas, kalbus ir pokštingas, — ji puikiai atlieka visas žmonos pareigas: ir smagiai pajuokauja, ir pasivaikščioti išsiveda, ir į lūpas pabučiuoja. Kai jis apsiniaukia, kai pradeda kuo skųstis, nerimti, — ji tartum motina jį nuramina, išblaško, tamsias mintis išsklaido.

Abu kiekvieną sekmadienį būtinai nueina į bažnyčią Mišių išklausti. Jis išgilinęs meldžiasi iš maldaknygės, retai kada galvą pakelia; ji — leidžia pro pirštus rožančiaus karoliukus ir žiūri į altorių ir susitelkusį kunigą. Po pamaldų abu visą dieną būva giedrūs ir laimingi kaip vaikai.

Nevengia nė vienas išpažinties; priešingai, abu jaučia būtiną pareigą bent per didžiąsias šventes sutvarkyti sąžinę.

— Nors ir nesijaučia laužas Dievo ar Bažnyčios įsakymus, — kartais pasako, — bet malonu kartkartėmis visus voratinklius iš vidaus išbrukti...

— O man džiugu, kad galiu tavimi visiškai pasitikėti, — pridėda žmona, bet jis tuos žodžius niekad nesigilina.

Nors žmona nekieminėja pas drauges ir pažįstamas, bet pats Vilkaitis mėgsta pasižmonėti. Nekartą su žmona aplanko vieną kitą pažįstamą, o apie tris keturis kartus metuose ir pas save vaišes surengia.

— Mano tėvas beveik niekad kišenėje atliekamo cento neturėjo, o visdėlto su draugais ir sueidavo, ir dar stikliuką pakilodavo, — pajuokauja.

— O mano tėtis mėgdavo kartoti Šv. Rašto posakį: „Darykitės sau draugų žemės turtų pagalba“, ir beveik kiekvieną savaitę ką nors pas save priimdavo, — pridėda žmona.

Tačiau laikas keičia netik metų laikus, bet ir žmones bei jų pažiūras ir nusiteikimus.

Darbas raštinėje Vilkaitį ilgainiui paverčia beveik automatu. Pasidaro smulkmenišką ir irzlus. Jei tik žmona laiku nepadaro pietų, jau jis ir urzgia. Jei kada atranda savo baltinius bent kiek apglamžytus, tuojau pradeda skaityti paskaitą apie tvarkin-gą namų šeimninę.

O ir pats pradėda elgtis pedantiškai ir pagal laikrodį. Parėjęs iš darbo, būtinai nusiprausia, o pavalgęs, — be jokio atsiprašymo prigula valandėlę. Vakare joku būdu niekur neišėina ir bent pusvalandį pasiklauso radijo muzikos. Ir į kiną, kaip ir į bažnyčią, būtinai kiekvieną sekmadienį nukaušia. Jei ne su žmona, tai nors vienas.

Tą rytą, tarsi kaip reikiant nepasilsėjęs, joku būdu negali išlyginti raukšlių ant kaktos. Ir kaip žmogus nepyks: niekaip nesuranda pajamų mokesčių knygelės. Gerai atsimena, kad prieš kelias dienas nusipirko ir, pogulio sustiprintas, prie radijo muzikos išstudijavo, o čia nors užsimuš, — niekur neranda.

— Matau, kad pas tave tvarka pradeda irti, — sako susierzinęs, žiūrėdamas kišeninį laikrodį. — Turiu penkiolika minučių, o knygelės vis nerandu. Tvarkai, vartai mano knygas lyg neturėtum ką veikti, ir pati nepameni, kur nukiši...

Žmona, net sušilusi nuo lakstymo ir keliaklupščia-vimo, beveik pro ašaras aiškina:

— Niekad tos knygelės nemačiau, tad ir kur nukišti negalėjau! Pats gerai pagalvok, kur buvai užėjęs, tai gal ir atsiminsi, kur ją palikai!

Vyras net pažaluoja iš pykčio.

Gerai, tai šįvakar manęs nelauk! Eisiu ten, kur visad užėinu, tai gal kur nors ir atrasiu! — rikteli ir išeidamas trenksmingai užtrenkia duris.

Moteris pradžioje rankomis užsima ausis, paskum krinta į sofą ir pirmą kartą iš širdies išsiverkia.

Jai netoks skaudus vyro pyktis, kiek tas mįslin-gas šuktelėjimas. Juk ji nė karto kokios užėigos jam nepirkišo, niekad ir jis apie kokius netarnybi-nius apsilankymus neužsiminė.

— Mano Dieve! — nuleidusi galvą ant suspaus-tų delnų, kužda. — Mano brangus Dieve!..

Vilkaitis ir raštinėje dirbdamas kurį laiką negali atgauti pusiausvyros. Lyg tyčia ir painaus darbo atsiranda, kurį, žiūrėk, tai koks bendradarbis ar in-teresantas sutrukdė.

— Po velnių! — skaidydamas kalnus popieriaus, nusikeikia. — Po velnių su jūsų tvarka ir priėmi-mais!

Vidurdienį beveik visai užmiršta mokesčių kny-gutė. Net pagalvoja, kad parėjęs vertėtų žmoną at-siprašyti ir kur nors pasivaikščioti išstempti. Juk vieną kartą gali ir be radijo muzikos apsieiti.

— Mano sapneli, — dėsto atsiprašymo žodžius ir mintyse bučiuoja į sodrias lūpas, — nepyk ant savo meškiuko; jis daugiau niekad tavęs neužgaus... — ir jau mato ją savo glėbyje, kaip būva tik labai geros nuotaikos metu. — Toks gražus vakaras, ir vėjelis taip švelniai glosto... einame į parką...

— Pone Vilkaiti! — staiga jį pažadina įstaigos viršininko balsas. — Rodos, Vandens gatvė jam pakeliui?

SKAUTŲ SKYRIŲ veda vyr. sklt. Vyt. Namikas

VIEŃIŠAS VIGI

(Tęsinys)

— Ne, ne. Aš jį per dažnai matau pravažiuojant dviračiu pro mano namus. Anksčiau aš jo niekad nematydavau.

— Anksčiau tu, visai paprastai, nekreipdavai dėmesio. Tikėk, — Grob džiaugiasi, kad gali išsukkti nepastebėtas ir kad mokytojas nežino nieko apie jo paskutinę išdai-gą. Širdies gilumoje jis tau tik-riausiai dėkingas, kad tu jo neišda-vei.

Ir Jonas Grob atsidėjo savo-tišku būdu.

Vieną dieną Vigi užklupo du klasės draugai jau pradėdantys šnibž-dėti apie jo pažymėjimą; kitą kartą dvi mergaitės kalbančios apie jį ir jo tėvą. Iš visur matė jį sekancius žvilgsnius. Jautė, kad visiems jis rūpėjo, bet nenorėjo, kad jis tai su-žinotų. Grupė, kuri visą laiką ėjo prieš Joną, dabar pasitraukė ir nuo jo. Vigi nesistengė sužinoti to el-gesio priežastį. Kentėjo tyliai. Argi jis nebuvo pripratęs būti vien-as?

Vėl sėdosi savan suolan, lyg pa-smertkasis. Grįžęs namo taip pat būdavo vienas. Jo mama dirbo pas žmones, tėvas Scherberio darže, o jeigu ten nedirbdavo, tai rinkdavo grybus ir juos skirstė, rūšiavo vie-nos senos knygos pagalba.

— Visados vienas! Kartais to būdavo per daug jo silpnoms jė-goms. Pagaliau sugalvojo viską kas jį slėgė atidengti mokytojų. Bet šį kartą jį pralenkė įvykis, kurio jis tiek laiko laukė: policijos pranešimas, apkliavęs daugybę vietų, atrado mokykloje.

Mokytojas tiesiog apstulbo. Vaikščiodamas dideliais žingsniais po klasę vis kartojė:

— Reiškia tokie yra Jono Grob, pavyzdingo mokinio žygiai!

Jam net sunku buvo kvėpuoti. Vigi irgi kentėjo. Šis geras moky-tojas pamatė klaidingai galvojęs apie savo geriausią mokinį ir ne-įstengė duoti pastabos, kurios lau-kė visa klasė. Ne, ištikrųjų to ne-galėjo padaryti. Taip pat nebuvo galima, kad jis šiuo momentu pul-tų Joną.

Staiga mokytojas sustojo tarp dviejų rašymų lentų, keistai per-žvelgė visus mokinius ir tarė:

— Policijos pranešimas padarė man didelę staigmeną. Per visą mano išdirbtą laiką mokykloje nie-

kados nebuvau taip nustebintas. Ir kas man nemaloniausia, tai kad tas pranešimas liečia geriausią klasės mokinį, turintį didelių gabumų ateityje tapti vadovu. Esu dvigubai nuliūdęs. Nors viskas įvyko prieš kelias savaites, nei vienas ne-turėjote drąsos man pranešti. Net ir Viktoras Gamper paminėtas pir-moj vietoj, kaip liudininkas. Mo-kytojas stabtelėjo atsikvėpti. Hed-wige Frei pasinaudojo ta pertrau-ka:

— Pone Froelich, jau senai mums, mergaitėms, dėlto gėda. Jei-gu mūsų tarpe būtų atsitikę, būki-te tikras, kad jums būtume papa-sakoję. Bet mūsų klasės draugai nieko nedrįsta daryti prieš Joną. Priešingai, seka jo pavyzdžiu, kai jis kankina Vigi.

Iš berniukų pusės pasigirdo niur-nėjimas. Piktai ir grąsiną žvilgsniai nukrypo į paskutinį mergaičių suo-lą.

— Ką tai reiškia? Tau jau virš visko! — sušuko mokytojas. Pas-kui priėjęs paklausė mažojo — Vi-gi, ar tai tiesa? Sakyt man viską, ką žinai. Atrodo, kad šioje klasėje, jau kuris laikas yra įsitaisiusi pik-toji dvasia.

Nedrąsiai Vigi pradėjo pasakoti, bet vos tik pradėjo, Jonas atsisto-jęs šalia suolo nesavas sušuko:

— Viskas jau randasi policijos pranešime. Jis neturi teisės plepėti čia prieš klasę. O be to, niekada nedaleisiu, kad Vigi man priekaiš-tautų. Be to, pranešime jis įrašy-tas išgalvota pavarde. Tai yra ap-gavystė.

B. d.

* Pasaulinė skautų jamboree įvyks 1955 m. rugpjūčio 18 — 28 d. d. Kanadoje. Jamboree vieta parinkta ant Ontario ežero ir Niagaros upės krantų, apie 14 mylių nuo Niagaros krioklio.

* Kaip ir visuomet, taip ir šiais metais tarptautinis skautų namas Kanderstege, Šveicarijoje gausiai yra lankomas įvairių tautybių skau-tų-turistų.

* Vis dažniau ir dažniau skau-tiškoje spaudoje pasirodo straips-niai dėl PLSS statuto pakeitimo.

* Vyr. sktn. A. Krausas sureda-gavo ir išleido Australijoje vyka-lą „Atolą“, kaip mūsų kultūrinio gy-venimo metraštį.

Rašytojas K. Čibiras: „Sveikinu! Ispūdis puikus. Iš mūsų tremtinių niekas ko panašaus svetima kalba neparasė. Ši knyga nevienam at-vers sielos akis, supurtins sume-džiagėjusias sąžines.“

Dr. J. Mikelinis: „Tamstos kny-gą radau iš tikrųjų labai įdomia... nes čia įdėtas Jūsų gilus universa-lus mokslas iš įvairių sričių... vi-sos išvados yra drąsos, be klaustu-ky ir tvirtos. Jūsų galvojimas nu-eina daug toliau negu šių laikų vi-sos eilės mokslininkų. Jūsų knyga dvelkia tiesos ir tobulybės siekia... Provincijoje gyvenantieji Lietu-viai knygą gali įsigyti prisijusdami autoriui 25 pesus adresu: Isleta 1957, Lanus Ooste, B. A.“

ISKURĖ PABALTIEČIŲ SAJUNGA VAK. VOKIETIJOJ

Kaip Telegramų Agentūra AFP praneša iš Bonnos, Vak. Vokietijoj Bonnos mieste įsikūrė „Pabaltie-čių Sąjunga“, kurios tikslas yra palaikyti kultūrinis ir draugišku-pa santykius su Vak. Vokietija ir Baltijos kraštais. Į Garbės Komi-tetą buvo išrinkta Vak. Vokietijos Parlamento atstovas Dr. Eugen Ger-stenmaier ir Ministeris be portfelio Waldemar Kraft. Kaip vienas šios sąjungos kalbėtojas pranešė, Vak. Vokietijoj buvo 250.000 Pabaltie-čių tremtinių. Dabartiniu laiku Vak. Vokietijoj dar gyvena 11.000 latvių, 6.000 lietuvių ir 4.500 estų.

ATSIŪSTA PAMINĖTI

KARYS, pasaulio lietuvių karių — veteranų mėnesinis žurnalas, nr. 9 ir 10.

AIDAI, mėnesinis kultūros žur-nalas, nr. 9 ir 10. Devintasis nu-meris talpina: P. Maldeikio — Tradicinis lietuvių auklėjimas, Pau-liaus Jurkaus — Svečiuose pas Vi-zijų poetą, Vytauto Mačernio — Vasaros gėlės, Rudeninė šventė, Miške, Milžinas, Karalius, Aš pa-žinau karalių tavyje, Velniai (eil.), Vytauto Mačernio — Tuštybė, E. Erdvilos — Ukrainos kova už lais-vę, Henriko Nagio — Dail. Viktoro Vizgirdos kūrybinis kelias. Dešim-tasis: Antano Maceinos — Dangun paėmimo dogmos aktualumas, Si-mo Sužiedėlio — Pabaltijo ateities klausimu ir eilė kitų vertingų straipsnių. Redaguoja Antanas Vai-čiulaitis. Administracijos adresas: Aidai, 680 Bushwick Ave., Brook-lyn 21, N. Y.

TEVIŠKĖLĖ, lietuvių vaikų laik-raštis, lapkr. ir gruodž.

MŪSŲ VYTIŠ, P. L. S. S. vado-vių ir akademikų skautų-čių laik-raštis, nr. 6.

ATEITIS, katalikiško jaunim žurnalas, nr. 10. Vyriausias R. daktorius Paulius Jurkus.

LAISKAI LIETUVIAMS, gruodž mėn.

EGLUTĖ, vaikų laikraštis, gruodžio mėn. Redaguoja Pranas Nau-jokaitis.

ZVAIGZDĖ, katalikiškos mintie žurnalas. Leidžia TT. Jėzuitai.

MARGUTIS, nr. 12. Adresas 6755 S. Western Ave., Chicago 3 Il.

* Įžymioji vokiečių Herderio leidykla yra jau sustrinkusi ir n-trukus išleidžia prof. A. Maceino vokiečių kalba „Das Geheimnis der Boshheit“. JAV angliskai išleis ta Vytauto Bielijaus paruošta li-tuviškų pasakų ir legendų knygą „The Evening Song“. Išleido pat autorius.

TEMPERLEY

DIDELI KARŠČIAI

Jau daug metų, kaip nebuvo to-kių didelių karščių Bs. Airėse. Sau-sio mėnesį karščiai pasiekė rekor-dą: barometras rodė 42 laipsnius C. Mūsų tautiečiams, ypatingai ne-seniai atvykusiems, šie karščiai yra sunkiai pernešami. Patartina naujokams būti atsargiems: ne-valgyti daug mėsinių valgių ir ne-būti ilgai saulėje.

GRAŽINA TEMPERLEY

Lomas de Zamora miesto Val-dyba, vietos kaimynų iniciatyva, pradėjo asfaltuoti Temperley mies-to gatves. Daugelis mūsų tautiečių papuoš savo namus asfalto gatve.

OPERUOS

„Aušros“ choro vadovas p. Ignas Valantinavičius jau kuris laikas ne-sveikuoja. Patikrinus jo sveikatos stovį pas gydytojus specialistus bu-vo pripažinta, kad jis turi „smos-tis“. Gydytojų nurodymu turi lai-kytis griežtos dietos, kol bus padar-ryta operacija. „Aušros“ choras linki savo vadovui greito pasveiki-mo ir vėl matyti savo laiku sveiką ir energingą kaip ir visuomet. R.

PERSIKELIA

Gerai prieteliai ir kaimynai p. p. Iz. Makaravičius su Ponia Anele ir sūnumi valdininku Albinu persike-lia gyventi iš Temperley į Lugano. Nuliūdęs temperliškis

BERISSO

VASARIO 16-TOSIOS MINEJIMAS

Vasario 19 d., šeštadienį, „Min-daugo“ Dr-ja rengia Vasario še-šioliktosios minėjimą su sekančia programa: šventės atidarymas ar-gentinų ir lietuvių kalbomis, him-nai, paskaita, deklamacijos, „Min-daugo“ Dr-jos mišraus choro dai-nos, kuriam vadovauja p. Alf. Pe-traitis ir šeimyniškas pasilinksmini-mas. Vasario 20 d. 10 val. ryto, vietos bažnyčioje, bus lietuviškos pamaldos, kurias atliksys iš Bs. Ai-res atvykęs lietuvis kunigas. Pa-maldų metu giedos Dr-jos choras, vadovaujamas p. Alf. Petraičio.

Irena A. Mazuikytė, mindaugietė lietuvaite, gavusi mo-kytojos teises.

* Elda Povilonytė 1954 m. baigė Eva Peron mieste komercijos mo-kyklą.

* Janė Launikonytė užbaigė ko-mercijos mokslus Eva Peron mieste su gerais pažymiais ir pagyrimu.

Nelida Adelė Stašytė, uoli „Mindaugo“ Dr-jos lietuviškai kalbanti lietuvaite, įsigijus šiais mokslo metais mokytojos titulą.

ROSARIO

VASARIO 16 MINEJIMAS

R. L. B. rengia Vasario 16 mi-nėjimą. Iškilmingos pamaldos bus sekmadienį, vasario 13 d., 10 val. ryto šv. Kazimiero bažnyčioje. Po pamaldų 12 val., lietuvių žemėje, Tupungato 1834 bus bendri pietūs. Per pietus bus išpildyta šventei pritaikinta programa.

* Sausio mėn. mirė net du lietu-viai. Tragiškai mirė Jonas Mielū-nas; pasirgęs kurį laiką mirė ir Jo-nas Rukas.

* Ona Kedariene padovanojo gražų užtiesalą lietuvių šv. Kazi-miero parapijai.

* Ona Dincminaitė įžengė į mo-terystės luomą. Gyvena visą laiką Villa Diego rajone.

* Julija Latvėnienė loterijos bū-du laimėjo gražią dovaną iš Bagdo-nų krautuvės.

* R. L. B. Naujos Valdybos rin-kimai bus vasario mėn. tuojau po Vasario 16 minėjimo.

* Vincas Aleknavičius ir Alicija Sansberri žengia į moterystės luomą. Vasario 24 d., 8.30 val. vaka-ro bus vestuvės šv. Kazimiero lie-tuvių bažnyčioje. Liudininkas bus Tomas Plepys ir Lydija Aleknavi-čiūtė.

* Aldona Rudytė ir P. Bagdonas (iš Bs. Aires) susižiedavo p. A. Rudytės tėvų namuose, Saladillo. Gauta daug gražių dovanų. Dalyva-vo šeimoms artimieji ir Malvian Ru-dytė. Glavinskienė su savo vyru iš Bs. As.

* Pleplų špima gyvenanti Pasaj Azul, šiom dienom mini savo 25 metų moterystės sukaktį. Ta proga bus artimųjų vakarienė.

* Monikos Senlūnaitės gimtadie-nio proga, josios tėvai S. ir V. Se-niūnai iškėlė šeimos artimiesiems gražią vakarienę.

* Kun. J. Duoba, MIC buvo iš-vykęs į Villa del Dique praleisti dvi savaites reikalingo poilsio.

MONTEVIDEO

VERONIKŲ BALIUS

Urugvajaus Lietuvių Katalikų Moterų Draugija pagarsėjo savo ruošiamomis šventėmis - baliu. Sausio mėn. 16 dieną suruoštas Ve-ronikų balius buvo tikrai šaunus, gal pirmas toks Urugvajaus Lietu-vių kolonijoje. Stalai buvo pilni kanių ir įvairių valgių. Tą gražų vakarą apvainikavo šampanas. Įsusingu svečių tarpe buvo žymių smenų. Jų tarpe pirmą vietą užė-mė Lietuvos Ministeris Dr. Grauži-tis su Ponia, rašytojas Kaz. Čibi-rišas, pasiuntinybės sekretorius Ant. rišonas su Ponia ir Lietuvoje bu-vo usis Argentinos konsulas p. A. Parsanti su Ponia lietuvaite Stase aleckaite. Lietuviška muzika ir etuviškos dainos skambėjo ilgą vakarą linksmų ir malonių svečių tautiečių tarpe.

PIRMASIS ISTORINIS ATSIŪTIKIMAS URUGVAJUJE

Urugvajaus Lietuviai Vyčiai su-ruošė sausio 23 dieną Dr. Pranui Tamošiūnui pagerbtuves. Tai pir-masis naujos kartos lietuvis, baigęs Urugvajaus medicinos fakultetą ir gavęs daktaro titulą. Daug kalbų buvo pasakyta, daug džiaugsmo ir gražios vilties buvo sudėta į pirmą-jį Lietuvį gydytoją. U. L. V. pir-mininkė p. Adelė Čirpiūtė įteikė Dr. Tamošiūnui dovaną: jo kamba-rio sienai paveikslą — lietuvaite autinuosiu rūbuse ir rašomajam talui — gražią rašalinę. Visus su-lomino gražūs ir turiningi žodžiai pasakyti Dr. Tamošiūno. Linkime Dr. Pr. Tamošiūnui gražios ateities, arnuojant visuomenai, o mokslus sinančiam jaunimui mūsų Daktaro pavyzdys tebūna paskatinimas kan-triai siekti savo užsibrėžto tikslo, kad tuo būdu būtų naudingesni Die-vui ir artimui.

* Kalėdų švenčių pirmą dieną Ur. Liet. Kultūros Draugija turėjo savo tradicinę Kalėdų Eglutę val-kučiams, kurių į tą vaikų šventę prisirinko labai daug.

* Pirmąjį Naujų Metų sekma-dienį Ur. Liet. Kat. Moterų Drau-gija parapijos salėje suruošė sek-madienio mokyklos vaikams ir vi-siems lietuvių kolonijos vaikams Kalėdų Prakartėlę, pavašindamos visus šokoladu, o Kalėdų Senelės atnešė daug gražių dovanų.

* Sausio mėn. 9 d. Urugv. Liet. Kultūros Draugijos buvo išrinkta naujoji valdyba. Pirmininku buvo išrinktas Pr. Stanevičius. Į valdy-bą įeina: Juozas Dorelis, Alf. Kli-mas, Juozas Vaštakas, Benediktas Mesionis, Klem. Vidžius ir J. Kan-dratavičius.

* Lietuvių jėzuitų vyresnysis kun. Jonas Bružikas išvyko ato-togų į provinciją, iš kurios parvykęs sausio pabaigoje.

* Gruodžio 18 d. „Urugvajaus Lietuviai Vyčiai“ suorganizavo lie-tuvių parapijos salionė spaudos at-gavimo paminėjimą, kuriame daly-vavo labai daug žmonių. Gražiai ir įspūdingai referavo apie lietuvių tautos kovas ir laimėjimą spaudos atgavime Lietuvos Pasiuntinybės Urugvajuje spaudos atašė rašytojas Kaz. Čibiras. Urugvajaus Lietu-vių Katalikų choras, vadovaujamas Vyt. Dorelio, padainavo keletą gražių dainų, o lietuviškasis jau-nimas pašoko keletą tautinių šo-kių, kuriems vadovavo ponia mo-kytoja Stanevičienė.

* Paskutinį praėjusių metų mė-nesį mirė Montevideo mieste Jieva Naudžiūnienė ir Juozas Vėbštaitis, abu kilę nuo Panevėžio.

Šių metų sausio 10 dieną mirė Fel. Mikalinis.

* Sunkiari serga Ant. Račkaus-kas, Ant. Saprnavičius, Ant. Laz-dinas ir Kaz. Žigevičius.

* Gruodžio 14 dieną Antano Zavistanavičius ir Stasės Valenti-naitės šeima aplankė džiaugsmas; gimė graži dukrelė, o per Naujus Metus Viktoras Cieslinskas ir Ve-ronika Vidžiūtė susilaukė gražaus, didelio sūnaus. Džiaugiamės jau-nųjų tėvų džiaugsmu ir linkime jiems ir jų naujagimiams gražios, laimingos ateities.

* Urugvajuje įvykusioj VIII UNESCO konferencijoj lietuvių spaudai atstovavo Lietuvos pasiun-tinybės Montevideo mieste spaudos attache K. Čibiras.

Dr. J. Mačernis

Į GERB. MANO KNYGOS SKAITYTOJUS!

Ruošdamas savo knygos „El hombre, ¿un enigma?“ lietuvišką-ją laidą ir jos antrąją ispan. laidą, norėčiau atsižvelgti į skaitytojų kritiškąsias pastabas. Be abejo, nemažas skaičius ir lietuvių ją jau perskaitė, ir būčiau jiems labai dė-kingas, jeigu jie malonėtų kad ir trumpai parašyti man tos knygos trūkumus. Į svarbesniąsias tokias kritikas pasistengsiu atsakyti ir per spaudą, jeigu tai bus man pa-valyta.

Knygos pagyrimų netrūksta. Jau visa eilė laikraščių palankiai apie ją atsiliepė, valdžia ją paėmė į bi-bliotekas, pardavimas vyksta gana sparčiai. Iš atsiliepimų laiškais pa-minėsiu keletą.

Žinomas teolog. prof. prelatas I. Straubinger rašo: „Tamstos knygą perskaičiau su dideliu malonu-mu, nes joje geriausiū būdu su-jungtas mokslas su tikėjimu. Tik nedaugelis tesugeba tai padaryti. Panašios knygos būna ar tik gry-nai mokslinės ir tada žmonės jų nesupranta ir nesuvirškina, arba gi jos būna grynai apologetiškos ir ta-da nepadaro jokio įspūdžio. Svei-kinu Tamsta su šituo veikalu. Kad Dievas Tamstai atlygintų už tai“.

„Tėvų Kelio“ red. kun. A. Per-kunas: „Reikėtų šią knygą ir į liet. kalbą išversti.“

Kun. A. Grauslys: „Prisipažstu be komplimentų, kad veikalas ori-ginalus ir man patiko.“

**A. + A.
MŪŠŲ MIRUSIEJŲ**

**NETEKOME JAUNOS GEĖS —
JONO ARMANAVIČIAUS**

Žengiant į subrendimo amžių —
tyliktuosius metus, nuo skaudžios
ligos mirė Jonas Armanavičius.

Jis šiais metais baigė Aušros Vartų
lietuvių parapijos mokyklą.
Prieš kurį laiką turėjo operaciją.
Buvo gero būdo, nuoširdus. Susir-
gęs buvo paguldytas Bernal ligoni-

„LAIKO“ SPAUSTUVĖ
pigiai ir meniškai atspau-
džia vizitines, vokus, propa-
gandos lapelius, vestuvi-
nus pakvietimus, Pirmos
Komunijos paveikslėlius,
įvairius komercinius blan-
kus ir atlieka kitus spaudos
darbus.

Kreiptis:
Mendoza 2280, Avellaneda,
Buenos Aires. T.E. 20-9027

**GIUŽINIŲ IR UZUOLAIŲ
DIRBTUVĖ-PARDUOTUVĖ**

Parduodam medvilnė, vilnos,
įvairios drobės, valizoms už-
valkalai, gulimos kėdės ir tur-
kiškos lovos. Taisomos minkš-
tos kėdės.

Kainos prieinamos
Sav. Antanas Šalčiūnas
Juan B. Alberdi 925-31.
T. E. 60-2784.

PARSIDUODA NAMAS

15 keturių kambarių su visais pato-
gumais prie lietuviškos vaikų ko-
lonijos Kordobos kalnuose, prie pat
Calamuchita ežero. Sąlygos labai
prieinamos — truputį pinigais ir
bankine paskola. Teirautis „Laiko“
administracijoje.

SVARBESNIEJI ADRESAI

Lietuvos Pasiuntinybės adresas:
Rambla Rep. de Chile 1606 esq.
Larrañaga, Montevideo, Rep. C. del
Uruguay.

* Montevideo Liet. Kat.

RADIO PUSVALANDIS

yra kiekvieną sekmadienį 8,30 val.
ryto radio Solis bangomis (CX 44).

* ALF. DEGULIO ir K. PAU-
LAUSKO lietuviškas restoranas su
lietuviškais valgiais yra Paseo Co-
lón 449, Buenos Aires. Didelis val-
gių pasirinkimas, mandagus aptar-
navimas. Aptarnauja patys šeimi-
ninkai.

* „ZEMAITIJA“. Islas del Ibi-
cuy. Sav. J. ir A. Burokal.

* MOTERŲ GROŽIO SALONAS
IR KIRPYKLA „HENRY“. Įvai-
riausių madų šukavimas modernia-
usiomis priemonėmis. 20 metų prak-
tika. Sav. Henrikas Lukaševičius:
Leandro N. Alem, 818, Banfield.

JUOZO SNIPO BATŲ DIRBTUVĖ
ir Cigarečių Parduotuvė: Cabildo
651 Villa Porvenir, Avellaneda.
Gaminami nauji ir taisomi seni batai.

MAX GRIGA

RADIO TECHNIKAS

Daro ir taiso radio aparatus.
Paima ir pristato į namus pag-
gal susitarimą, c. Japon 1687,
Cerro, Montevideo.

* MINKSTŲ KEDŽIŲ DIRBTUVĖ
Sav. Mikėlonis ir Gelbuda: Cosquin
5565, Villa Lugano.

Imprenta de „LAIKAS“
Mendoza 2280 * Avellaneda

nėje, kurioje mirė sausio 25 d. Se-
kančią dieną su religinėmis apeigo-
mis palaidotas Sarandi kapinėse.
Religinės apeigos vyko Aušros
Vartų lietuvių bažnyčioje. Amžino-
jo poilsio vieta skendėjo vaikuo-
se. Liko nuliūdime jo tėveliai Ur-
šulė ir Jonas Armanavičiai ir skait-
linga Armanavičių giminė. Tesu-
teikia Viešpats jam amžinąjį
džiaugsmą.

MIRĖ JUOZAS PROTASEVIČIUS

Netikėta mirtimi sausio 7 d. sa-
vo namuose mirė Juozas Protasevi-
čius. Velionis buvo kilęs iš Damb-
ravos kaimo, Bartininkų parapijos,
Vilkaviškio apskr. Į Argentina at-
vyko 1927 m. ir dirbo savo namuo-
se, siuvykloje. Liko nuliūdime
žmona Petronėlė Bizaitė ir 2 duk-
ters. Palaidotas Chacarita kapinė-
se. Daugybė vaikų papuošė am-
žinojo poilsio vietą.

* Marija Tautarytė - Ropenienė
mirė sausio 15 d. Buvo kilusi iš
Antanavos kaimo, Skirsnemunės
valsč., Raseinių apskr. Į Argentina
atvyko 1929 m. Liko nuliūdęs vy-
ras Augustinas. Palaidota Sarandi
kapinėse.

S K E L B I M A S

SOFIJA GERŪMBAUSKIENĖ
skubiai jieško

valgyklos vedėjo - socio

(matrimonio), gyvena Giribone
680, Piñeyro, Avellaneda.

Parduodamas namas 5 kambarių,
o kitas pastatytas Kordobos kalnuo-
se prie upės. Kreiptis: Sra. R. T.
Bonelli, calle Misiones 116, Cordo-
ba.

**Fabrica de
SILLAS Y TAPICERIA
Carpinteria en general**

— DE —

JUAN JANUSIS
COCHABAMBA 1811 al 17
U. T. 652, Tablada 0110
Villa Scasso

INŽ. ANATOLIUS DIČIUS

Catamarca 126

Quilmes FCNGR

FABRIKAMS IR GYVENAMIEMS NAMAMS

Paruošia planus ir vykdo įrengimo darbus.

- * CENTRALINIS AŠILDYMAS (garo, vandens ar oro),
- * SANITARINIAI ĮRENGIMAI, VANDENS SIURBLIAI,
- * SKYSTOJO KURO IR GAZO DEGINTUVŲ INSTALIACIJOS
- * VENTILIACIJA BEI DULKIŲ IŠTRAUKIMO SISTEMOS.

LIETUVIAMS 20% NUOLAIDA

su moderniu — elektrišku kopmlektu, fotografuojant sužiedotu-
ves, vestuves, krikštynas, gimtadienius ir parengimus. Organi-
zacijų veiklos nuotraukos spaudai — Veltui. Visi foto darbai ir
filmų pardavimas.

L. Kančausko FOTO „REPORTER“,

c. Mendoza 2249, Avellaneda (prieš liet. bažnyčią)
T. E. 20-9027 nuo 16 iki 20 val.

ALBERTO E. TIMINSKAS
COCHERIA „M I T R E“

Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro ke-
liones į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius ves-
tuvėms ir krikštams.

B. Rivadavia 718 T. E. 22-2046 Piñeyro

A. a. E. O. Stankevičiūtė
mirusi sausio 1 d.

Mielas „LAIKO“ skaitytojau,
ar jau užsimokėjai
PRENUMERATĄ?

**SŪRŪS VANDENYS —
A G U A S A L A D A**

Baseinas „Kaunas“ su šiltais
valgiais,
Konstancija Masiokienė.
Priveža kolekt. Nr. 32

PARDUODAMAS NAMAS

su jame įrengta krautuve c.
Aconagua 520, Banfielde.

Didelis sklypas su medžiais.

Teirautis pas

VLADĄ VESELAUSKĄ

MIRĖ KAZIMIERAS ŽIČKUS

Sausio 22 d. staigia mirtimi mirė
Kazimieras Žičkus, sulaukęs 53 m.
amžiaus. Mirė širdies liga. Buvo
geras ir pavyzdingas lietuvis, myl-
imas visų Quilmes lietuvių.

Velionis buvo gimęs 1902 m. Ba-
jorų kaime, Tauragnų valsč., Ute-
nos apskr. Argentinon atvyko 1939
m. ir beveik visą laiką dirbo šilko
fabrike „Cotije“ kaip dažytojas.
Už sąžiningą darbą buvo apdovano-
tas aukso medaliu. Kazimieras
buvo nevedęs, turėjo savo namus
Bernardo Irigoyen g-vėje 1213,
Quilmes ir buvo susitaupęs, pavyz-
dingai gyvendamas, net keletą tūk-
stančių pezų. Velionies namas sken-
dėjo gėlėse ir daugybė lietuvių jį
palydėjo į amžino poilsio vietą —
Aspileta kapines, kuriose buvo už-
pirkta vieta 25 metams.

Argentinoje didžiausiam nuliū-
dime liko velionies pusbrolis Alek-
sas Žičkus ir neišskiriamas draugas
Liudas Kringiškis su žmona, kurie
pasirūpino ir velionies laidotuvė-
mis; beto kiti jaunystės draugai ir
kaimynai. Buvęs laidotuvėse.

STIPRESNIS BALSAS

Shergeru Hoshida, japonų mini-
steris pirmininkas, nėra linkęs rei-
kalauti, kad Japonijai būtų gražin-
ta pilna ginklavimosi teisė, nes ne-
nori duoti stipresnio balso kariš-
kiams, kurie anksčiau labai siautė-
jo. Amerikietis generolas priminė,

Liūdesio valandoje, mirus
Jūsų sūnui Jonukui, reiškiamo
užuojautą ir dalinamės Jūsų
skausmu.

Ratkai

Skausmo valandoje, mirus
vienatiniam sūnui Jonukui Ar-
manavičiui, reiškiamo gilia už-
uojautą Jo tėveliams.

Vincas, Marija ir Aldona
Armanavičiai.

Liūdesio valandoje, išplėšus
gyvybę pačiame brendimo am-
žiuje Jūsų sūnui, reiškiamo šir-
dingą užuojautą.

Leonas ir Paulina Trinskiai
su dukterimis

Pačiame jaunystės žydėjime
mirus Jonui Armanavičiui rei-
škiu gilia užuojautą Jo tėve-
liams Uršulei ir Jonui Armana-
vičiams.

Jonas Jankauskas

kad pagal MacArthur diktuoją nau-
ją konstituciją, visos karinės jėgos
yra pavestos parlamentui kontro-
liuoti ir todėl nesą ko baimintis.
Hoshida atsakė: „Žinau, bet gene-
rolų patrankos turi stipresnį balsą“.

NUOSAVYBIŲ ADMINISTRAVIMAS

JUANA DAILYDĖ, vedėja

SANTIAGO DEL ESTERO 286, p. 4, e. 4; T. E. 37-6435

Perka ir parduoda neužimtus namus. — Suteikia paskolas pagal
namų, žemės ir statybų garantijas nuo 3 iki 15 metų už 9%.

KUR SUSITIKSIME SU PAŽISTAM AIS ?

KAVINĖJE „K A U N A S“

Šeštadieniais ir sekmadieniais galima gauti šaltų už-
kandžių. Kitomis dienomis duodami įvairūs užkandžiai. Pa-
ruošiama vakarienė vestuvėms, jaunavedžių išleistuvėms ir
kitiems subuvimams iki 200 žmonių.

Sav. P. Vaitkevičius.

Brasil 800

4 de Junio

KIRPYKLA

ROSA A. J. POVILONIS

Įgalaikis plaukų sudėjimas,
šukavimas, manikiūras
C. Paraguay 708, Avellaneda
T. E. 20-9380

PARDUODAMAS NAMAS Kor-
dobos kalnuose pirmos eilės
turizmo zonoje. Namai turi 3
miegamuosius, didelę virtuvę,
2 sales, 2 vonias, šiltą ir šaltą
vandenį. **PARDUODAMAS** vi-
sas arba pusė — priimamas
PUSININKAS su labai mažu
įmokėjimu. Kreiptis į **JUOŽĄ**
KONDRATĄ, c. Paraná 1724.
OLIVOS.

HORACIO CZOP

KIBIRŲ FABRIKAS

(Baldes y Canastos)

vartojamų prie statybos ir prieš-
gaisriniam smėliui.

(SLETA 3317, Valentin Alsina
T. E. 20-9790

BERISSO LIETUVIŲ UŽEIGA

VALGYKLA - RESTORANAS

Sav. Br. Baltušis ir Alf.

Žumbakis

c. Nueva York 4708, Berisso.

* **HORACIO E. CZOP** fotografuo-
ja vestuvių, gimtadienio, sužiedotu-
vių, krikšto ir įvairių švenčių progom-
is. Isleta 3317, Val. Alsina (4 de

* **OPTIKAS V. RASIŪNAS**: Gral.
Mariano Acha 876, Morón: Šešt.
13-17 val. ir sekm. 13-16 val.

PARDUODAMA

KRAUTUVĖ „NARUSIS“

Maisto produktai, gėrimai ir smul-
kios prekės; c. **Umanne 6500**, Villa
Lugano. Sav. **V. NARUSEVIČIUS**.

PRANESIMAS

Užsisakęs lietuvišką albumą foto-
grafijoms prašomas kreiptis į „Lai-
ko“ atstovą Pijų Gudelevičių: Men-
doza 2280, Avellaneda.

**LAIKRODŽIUS, ŽIEDUS IR KI-
TOKIAS BRANGENYBES**
taisau ir parduodu naujus.
NIKODEMAS LEIPUS
Cangallo 192, Temperley,
T. E. 243-4702

* „PENSION LITUANA“, sav.
Juozas Palšis: Villa Rumipal, Cór-
doba, Dpto. Calamuchita. Prie ža-
vingo kalnų ežero. (Lago Embalse).
Lietuviški valgiai, mandagus pa-
tarnavimas. Pragyvenimas dienai
tik \$ 19, —

RADIO TECHNIKAS

V. R A M A N A U S K A S

mokslus baigęs JAV-bėse.
Dirba naujus ir taiso
visokių rūšių radio apa-
ratus. Duoda išsimo-
kėjimui.

POLA 289, Buenos Aires
T. E. 64-4154

Moderniškų Baldų ir Sofų

FABRIKAS

E. JUOZAS LISAUSKAS

Garibaldi 752

(Dvi kvadros nuo ligoninės)

Quilmes, F.C.N.G.R.

* **CONDOR HOTEL**, Villa Ru-
mipal, frente al Balneario del Em-
balse del Rio III (Sierras de Cor-
doba) Sav. Paulauskas ir Degulis.
Lietuviški valgiai. Pragyvenimas
dienai tik \$ 19.

* „LIETUVA“ Sav. V. Nalivaika.
Dėl informacijų kreiptis: Turismo
Agencia, Florida 165 (Galeria
Güemes), escritorio 529, p. 5. T. M.
88-9524.

1918 — 1955

TAUTIEČIAI

BENDRAS VASARIO 16-tos DIENOS

MINĖJIMAS

ĮVYKS ŠIŲ METŲ VASARIO 12 DIENĄ 20 VAL.
"UNION Y BENEVOLENCIA" SALONE,
CANGALLO 1362, BUENOS AIRES

Vainikų dėjimas ant San Martin kapo ir prie Eva Perón
paminklo įvyks vasario 16 dieną, 16.30 val. Susibūrimui
vieta: prie Katedros (Plaza de Mayo)

MINĖJIMĄ RUOŠIA:

Lietuvai išlaisvinti Centras Arg.; Susivienijimas Lietuvių Arg.;
Argent. Lietuvių Centras; Draugija „Mindaugas“, Bėrisse; Liet.
Kat. Moterų ir Mergaičių Draugija „Birutė“; Šv. Cecilijos Choras;
Tautinis Ansamblis „Daina“; Arg. Liet. Bendruomenė; Temper-
lei Liet. „Aušros“ Choras; Prekybininkų ir Pramonininkų Są-
junga; Arg. Liet. Jaunimo Dr. ja; „Lietuvos Aidai“ radio valanda;
Laikraščiai „Arg. Liet. Balsas“ ir „Laikas“

ĮZANGA: LAISVA AUKA

KIEKVIENO LIETUVIO GARBĖS PAREIGA
DALYVAUTI VASARIO 16 DIENOS MINĖJIME
RENGĖJAI

PRANESIMAS

Berniukai į Villa del Dique atostogoms išvyksta vasario 13 d. 6 val. vakaro pulmanu iš Plaza Miserere. Kuo skubiau prašoma užsiregistruoti parapijos raštinėje.
Mendoza 2280, Avellaneda.
T. E. 20 - 9027.

A.L.P.SĄJUNGOS PIKNIKAS
„BOSQUE DE VIENA“ PARKE

1955 metų sausio mėn. 30 dieną, sekmadienį, gražiame „Bosque de Viena“ parke greta Marques tilto, Ituzaiingo miestelio apylinkėse, įvyko Argentinos Lietuvių Prekybininkų ir Pramonininkų Sąjungos surengtas šeimyninis piknikas nariams ir prijuočiantiems, kuriame dalyvavo arti šimto gražaus lietuviško jaunimo, šeimų ir pavienių tautiečių. Diena praėjo pakilioje nuotaikoje, tarpe vaišių, šokių, dainų ir žaidimų.

P. p. Kazimieras Šulnis ir Jonas Čikštai pasirūpino supirkimu ir atgabenimu, pp. Stasys Šulnis ir L. Ribikauskas vadovavo skanių kepsnių paruošimui, pp. Čikštienė ir Šulnienė paruošė šašotus, P. Adolfas Mušketas parūpino puikų garsiakalbį ir plokštelių šokiams, ponis V. Survilienė, pp. R. Malėla ir V. Rastauskas vadovavo šokiams ir žaidimams. Visiems jiems gero da-

goms, numatoma surengti kitą šeimyninį Sąjungos pikniką kovo mėn. antroje dalyje.

L. S.

Kun. Juozas Margis MIC kartu su p. p. Čikštai išvyko į Villa del Dique — į jaunimo stovyklą. Ten eis kapeliono pareigas iki mergaičių atostogų pabaigos. Spaudos reikalais, grįžus kun. A. Kleivai MIC į Bs. Aires, kapeliono pareigas mergaičių stovykloje dabar eina kun. Jonas Duoba MIC, atvykęs atostogų iš Rosario lietuvių parapijos.

Vanda ir Jonas Čikštai vasario 1 d. išvyko į Kordobos kalnus. Iš ten vyks į Mendoza. Jų dukrelės Eugenija ir Marytė atstogauja jaunimo stovykloje Villa del Dique kartu su kitomis lietuvaitėmis TT. Marijonų viloje.

Birutė Vaitkevičiūtė, praleidusi vasaros atostogas TT. Marijonų viloje Kordobos kalnuose, jaunimo stovykloje, grįžo vėl į Bs. Aires.

* Andrius Baltrušaitis, „Laiko“ spaustuovės mašinistas, buvo išvykęs į Kordobos kalnus. Jis turi nusipirkęs nuosavą žemės sklypą. Pralėdęs ten atostogas, saulės nubučiuotas, grįžo atgal į Bs. Aires.

* Uršulė ir Pijus Sakalauskai š. m. sausio 8 d. savo sūnaus Antano 5 m. gimtadienio proga suruošė

NAUJI „LAIKO“ RĖMĖJAI

Savo aukomis lietuviškos spaudos darbą parėmė:

70 pezu, P. Mačernis
50 pezu, V. Naruševičius
40 pezu, F. Naruševičius
25 pezus, B. Babickas

Po 20 pezu: C. Gulbinas, J. Guzinskas, J. Kalibatas, J. Kanapinskas, J. Lipnickas, V. Pečiulis, P. Revinskas, L. Stankevičius, L. Trinskis, F. Vaštarienė ir V. V.

Po 15 pezu: Dr. Andriejaitis, M. Galeckas ir J. Sabaliauskas.

Po 10 pezu: O. Andriuskevičienė, S. Buzas, A. Jakimovskis, A. Kunigėlytė, B. Mikšys, M. Monkevičius, S. Šimulynas ir J. Zabaraukas.

Po 5 pėzus: M. Ališauskas, K. Mataitis ir Z. Umbrozai.

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkoja „Laiko“ Redakcija ir Administracija.

AUKOS VARGONAMS

200 pezu: K. Gulbinas
Po 100 pezu: V. Grigaitis ir A. Litvinskas.

Po 50 pezu: O. Andriulaitienė, H. Gomez, N. Kibickas, J. Mikeliūnis, E. Miros, V. Naruševičius, Stankevičiai ir K. Varanauskas.

40 pezu, L. Jakavičius
25 pezus, R. Ripani

15 pezu, E. Jasinevičienė,
Po 10 pezu, T. Jasinevičius ir K. Balinskienė.

5 pėzus, N. N.

Už gausias aukas nuoširdžiai dėkoja Lietuvių „Aušros“ Vartų parapijos klebonas.

pas p. p. Plesternikus ir aplankęs eilę pažįstamų, apsisistojęs pas Julijų Petronį.

* Konstantinas ir Zina Gelbudai susilaukė dukters, kuriai duotas Elenos vardas.

* Juozas Misevičius su Ponia sausio 11 d. išskrido į J. A. Valstybes.

* Mykolas Kuprevičius, gavęs pensiją, iš Bahia Blanca atvyko į Bs. Aires ir apsisistojęs pas p. p. Kanapinskus. Nori surasti atskirą butą ir pastoviai apsigyventi Bs. Airenėse.

* Pranas Čepas, atsidalinęs nuo bendraiminkių, nusipirko didelį pastatą ir keletą reikalingų mašinų baldų gamybai. Neužilgo žada padidinti dirbtuvę, pristatant antrąjį augštą, kuriame bus įrengtas gyvenamasis namas.

* Pupa Žmuidinytė atvyko iš Bahia Blanca į Buenos Aires praleisti vasaros atostogų.

* Hipolitas Zaukas su Ponia ir sūnumi atvyko į Buenos Aires iš Rosario miesto. Buvo apsisistojęs pas p. p. Kanapinskus. Ta proga aplankė ir kitus savo pažįstamus.

* Sofija Kanapinskaitė, važiuodama nuosavu automobiliu, buvo užkliudyta vagių, kurie bėgdami nuo policijos užkliudė jos automobilį ir padarė p. p. Kanapinskams daug nuostolių. Tariant susidūrimo priežastis, buvo susektas vagių tinklas.

* Chiolita Eidukonis, „Laiko“ Garbės Leidėja, atstogauja Mar de Ajo.

* Vincas Palubinskas sausio 22 d. atšventė 80 m. amžiaus sukaktį. Jis išaugino skaitlingą šeimą, iš kurios Vytautas Palubinskas yra marijonas kunigas ir dabar studijuoja Romoje.

* Richardas ir Ona Kavaliauskai krikšto ir pirmosios Komunijos proga gavo gražių dovanų. Ypatinai brangias dovanas padovanojo krikšto tėvai Jonas ir Ona Janušiai.

* Jonas Račys yra paguldytas Rawson ligoninėje. Jau baigia sveikti ir tikisi greitai grįžti pas savuosius.

* Š. m. sausio 23 d. Susivienijimas Lietuvių Argentinoje turėjo didelį asado, kuriame dalyvavo daug mūsų tautiečių. Į asado buvo atsilankę svečiai iš Kanados.

* Henrikui Butkeraičiui buvo padaryta akies operacija, po kurios vėl grįžta ligonis prie kasdienių darbų.

* Juozas Surdokas dėl ligos daugiau kaip mėnesį išgulėjo lovoje. Dabar sveikata jau gerėja.

* Julius Bertickas susiželdė ranką. Ranka buvo sugipsuota ir kurį laiką turės gydytis gydytojų priežiūroje.

* Jonas Surkevičius buvo smarkiai susirgęs. Greita gydytojų pagalba liga buvo nugalėta.

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 4289
Tarifa Reducida
Concesión N° 4015

„EL TIEMPO“ Semanario Lituanos
Mendoza 2280, Avellaneda, Bs. As.; T. E. 20-9027

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 416395

Redaguoja Red. Kolegija. Red. Antanas Kleiva. Rankraščiai taisomi Redakcijos nuožūra, nesunaudoti — gražinami tik autoriams prašant.
KAINA: Argentinoje metams \$ 30.—, pusm. \$ 17.—, vienas nr. \$ 1.50.
Urugvajuje met. 5 ur. p. Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

VIII METAI Nr. 133

4 DE FEBRERO

VIESA PADĖKA

Buvusioje Ituzaiingo prieglaudėje, o dabar ligoninėje gyvename aštuoni lietuviai; vieni stipresni, kiti silpnesni. Kalbėdų švenčių proga mus aplankė ARLB Avellanedos Apylinkės atstovės p. Ona Deveikienė ir Sofija Vaicekauskienė ir apdovanojo kalėdinėmis dovanomis, perduodamos geriausius sveikinius nuo Avellanedos Apylinkės Valdybos. Kaip kiekvienais metais, taip ir šiomet aplankė mus ir Arg. Lietuvių Centro pirm. J. Mičiūdas, Antanas Viturys ir A. Gradeckis. Atvežė mums skanių pyragų, vai-

Richardas Kavaliauskas, A. Margaritos Bajerčiūtės ir Antano Kavaliauskų sūnus, buvo pakrikštytas Aušros Vartų parapijos bažnyčioje sausio 23 d. Krikšto tėvais buvo Anastazija Gindulytė Kutkienė ir Jonas Janušis.

Margarita A. Kavaliauskaitė, A. Margaritos Bajerčiūtės ir Antano Kavaliauskų duktė, buvo pakrikštyta sausio 23 d. Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje. Krikšto tėvais buvo Ona Janušis ir Eugenio Wojciekian.

Silvia Elzė Mancinskaitė, Bertos Esteros Šimkiūtės ir Vytauto Celes-

Albina Korsakaitė ir Horst D. Moller gruodžio 23 d. santuokos metu.

sių, obuolių sunkos ir du šimtus pezu. Taip pat perdavė nuoširdžius linkėjimus nuo Arg. Liet. Centro ir visų Villá Lugano lietuvių. Visiems nuoširdžiausiai dėkojame. Padėka priklauso ir „Laiko“ Administracijai, už laikraščio veltui siuntinį.

Balys Marcinkevičius, Marija Stankūnienė, Vaclovas Višniauskas, Juozas Šilinskas, Justas Kindurys, Antanas Langevičius, Ignas Užubalis, D. Klimavičius.

PAKRIKŠTYTA

Marija Irena Artmonaitė, Albinos Kazlauskaitės ir Alfonso Artmonų duktė, buvo pakrikštyta lietuvių bažnyčioje sausio 2 d. Krikšto tėvais buvo Mario Jose Porreti ir Ona Kazlauskienė.

Aldo Marcinkevičius, Marijos Nevinskaitės ir Jono Marcinkevičių sūnus, buvo pakrikštytas Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje sausio 15 d. Krikšto tėvais buvo Zuzana Nemanytė Monchero ir Antanas Butas.

tino Mancinskų duktė buvo pakrikštyta lietuvių bažnyčioje sausio 29 d. Krikšto tėvais buvo Marija Emilija Woszczyk ir Basilio Rudik.

* Prisimenant pirmąją metinę Antano Juknos mirties sukaktį, Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje šv. Mišias užprašė už jo vėlę Petronėlė Bardauskytė - Juknienė su vaikais Stase, Oskaru ir Nelida vasario 19 d. 10,30 val. Kviečia visus gimines ir pažįstamus.

* Šv. Mišios už a. a. Elbą Oną Stankevičiūtę buvo Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje sausio 30 d. 10,30 val.

* Vincas Naruševičius kviečia savo gimines ir pažįstamus į iškilmingas metines Mišias — kurios bus laikomos 6 kovo 10,30 val. Lietuvių parap. bažnyčioje už a. a. Juozą ir Oną Naruševičių ir Juozą Adukauską.

SUDETINĖS ŠV. MISIOS

už Lietuvą Vasario 16-tosios proga bus atliktos Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje vasario 13 d. 10,30 val.

KARNAVALAI LIETUVIŲ PARAPIJOS AIKŠTĖJE

LIETUVIŲ JAUNIMO DR-JA
VYČIAI

sporto aikštėje prie Lietuvių Salės, Brasil 835, Avellanedoje
š. m. vasario 19, 20, 21 ir 22 d.
rengia

KARNAVALUS

Pradžia vasario 19 d. 9 val. vakaro. Jaunimas ir suaugusieji kviečiami į pasilinksminimą.

RENGEJAI

Jaunieji vaidintojai su režisorium p. K. Runimu, suvaidinę sausio 2 d. per Kalėdų Eglutę Lietuvių Salėje „Pasakų šalyje“ veikalėlį.

ly priklauso pilnas pikniko pasisekimas.

Baigdami pikniką lietuviškomis dainomis, svečiai reikė pageldavimą kito panašaus pobūvio artimoje ateityje. Kadangi daugelis narių ir prijuočiančių išvažinėja atosto-

vašes, kuriose dalyvavo visuomenės veikėjų ir spaudos atstovų.

* Antanas Pigaga atšventė 45 m. sukaktį.

* Jonas Baltrušaitis iš Embalse — Kordobos su nuosavu sunkvežimiu atvyko į Bs. Aires. Pagyvenęs